

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/649**z dnia 5 kwietnia 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 7 października 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1778⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie celów tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, w zwojach lub nie (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych („produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) W dniu 13 lutego 2016 r. wszczęto dochodzenie⁽³⁾ w rezultacie złożenia przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w dniu 4 stycznia 2016 r. skargi w imieniu producentów reprezentujących ponad 90 % całkowitej produkcji unijnej niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej.
- (3) Jak wskazano w motywie 23 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji umożliwiających właściwe oszacowanie szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (4) Jak wspomniano w motywie 3 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, Komisja wszczęła również następujące dwa dochodzenia:
 - a) w dniu 13 maja 2016 r.⁽⁴⁾ postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu tych samych wyrobów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej;
 - b) w dniu 7 lipca 2016 r.⁽⁵⁾ dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu tych samych wyrobów pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy.

1.2. Rejestracja

- (5) Jak wskazano w motywie 4 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, w dniu 5 kwietnia 2016 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem. W dniu 2 czerwca 2016 r. skarżący uaktualnił wniosek, uwzględniając w nim nowsze dane finansowe, jednak w dniu 11 sierpnia 2016 r. wycofał swój wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1778 z dnia 6 października 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 272 z 7.10.2016, s. 33).

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 13.2.2016, s. 9.

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 172 z 13.5.2016, s. 29).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy (Dz.U. C 246 z 7.7.2016, s. 7).

1.3. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), szereg zainteresowanych stron przedłożyło pisemne oświadczenia. Stronom, które wystąpiły z wnioskiem o wypowiedzenie się w formie ustnej, dano taką możliwość.
- (7) Jak zostało to wyszczególnione w motywie 135 i kolejnych motywach poniżej, jedna zainteresowana strona została poproszona przez służby Komisji o wystąpienie do rzecznika praw stron w niektórych postępowaniach w sprawie handlu („rzecznik praw stron”) o interwencję w kwestii prawidłowości wstępnych obliczeń i przysługującego tej stronie prawa do uzyskania dostępu do informacji poufnych. Wysłuchanie to odbyło się dnia 7 lutego 2017 r.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje dotyczące unijnych kosztów produkcji (w podziale na rodzaje produktu i kwartały okresu objętego dochodzeniem), producenci unijni objęci próbą zostali poproszeni o przekazanie dodatkowych danych. Wszyscy producenci unijni objęci próbą przedłożyli wymagane informacje.
- (9) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (10) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (11) W motywie 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono tymczasową definicję produktu objętego postępowaniem.
- (12) W motywach 29–35 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono argumenty chińskiego producenta eksportującego oraz importera przemawiające za wykluczeniem stali narzędziowej i szybko tnącej z zakresu definicji produktu oraz powody, dla których Komisja tymczasowo wykluczyła stal narzędziową i szybko tnącą z zakresu definicji produktu.
- (13) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący podtrzymał swoje stanowisko, stwierdzając, że powyższe argumenty nie zostały należycie uzasadnione i że ich przyjęcie przez Komisję wiązałoby się z ryzykiem obchodzenia cła. Komisja podkreśliła, że wzięła już pod uwagę ryzyko obchodzenia cła na etapie tymczasowym. Jak wskazano w motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja ustaliła, że przywóz stali narzędziowej i szybko tnącej stanowił pod względem wielkości około 1,25 % całkowitego chińskiego przywozu w 2015 r. oraz że stal ta jest objęta innymi, określonymi kodami CN. Ponadto Komisja nie otrzymała żadnych dowodów, który mogłyby wskazywać na zmianę struktury handlu po nałożeniu środków tymczasowych, co może świadczyć o potencjalnym obchodzeniu środków.
- (14) Z przyczyn wymienionych w motywach 32–34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i z uwagi na brak nowych okoliczności faktycznych lub dowodów, Komisja podtrzymała swoją decyzję o wykluczeniu stali narzędziowej i szybko tnącej z zakresu definicji produktu.
- (15) W motywach 36–37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono argumenty włoskiego użytkownika przemawiające za wykluczeniem niektórych innych rodzajów produktu z zakresu definicji produktu. Jak wskazano w motywach 38 i 39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja tymczasowo odrzuciła te wnioski, ale stwierdziła, że będzie dalej badała wniosek o wykluczenie tego produktu. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń wspomniany włoski użytkownik ponowił swój wniosek.
- (16) Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie przedsiębiorstwa Komisja podjęła próbę uściślenia argumentów przedstawionych przez tego użytkownika.
- (17) Użytkownik nie przedstawił jednak żadnych nowych informacji w trakcie odbytych rozmów. Dlatego też Komisja odrzuciła te argumenty i potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 38 i 39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (18) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń włoski użytkownik ponowił swój wniosek o wykluczenie następujących rodzajów produktu objętego postępowaniem z zakresu definicji produktu: stali bez atomów międzywęzłowych (IF), stali dwufazowej, stali wysokowęglowej oraz stali o ziarnach niezorientowanych. Użytkownik powołał się na treść rozmowy z urzędnikami Komisji prowadzącymi dochodzenie, podczas której mieli oni rzekomo przyznać, że między „zwykłym” rodzajem produktu objętego postępowaniem a jego innymi rodzajami cechującymi się wysoką jakością występują różnice pod względem właściwości chemicznych i końcowego przeznaczenia tych

produktów. Ponadto użytkownik ten powołał się na dwa inne dochodzenia, w których Komisja podjęła decyzję o wykluczeniu niektórych rodzajów produktu. Pierwszy przypadek był związany z dochodzeniem w sprawie obejścia środków dotyczącym niektórych rodzajów folii aluminiowej z Chińskiej Republiki Ludowej, które zostało wszczęte z uwagi na rzekomą nieznaczną zmianę produktu. W tym przypadku szczególnie rodzaj folii aluminiowej wykorzystywany do celów dalszego przetwarzania został rzekomo wykluczony z rozszerzonego zakresu definicji nieznacznie zmienionego produktu⁽¹⁾. Drugi przypadek był związany z dochodzeniem dotyczącym niektórych stali odpornych na korozję pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾ – w ramach tego dochodzenia zakres definicji produktu został określony w taki sposób, aby wykluczyć gatunki stali stosowane w przemyśle samochodowym z zakresu środków.

- (19) Komisja odrzuciła ten wniosek. Po pierwsze, celem spotkania zorganizowanego w siedzibie przedsiębiorstwa była wymiana informacji i uściślenie pewnych kwestii zgłoszonych przez użytkownika. Dlatego też użytkownik nie może żywić żadnych uzasadnionych oczekiwań w związku z tego rodzaju nieformalnym spotkaniem. Ponadto, wbrew twierdzeniom użytkownika, urzędnicy Komisji prowadzący dochodzenie nigdy nie zgodzili się, że niektóre rodzaje produktu objętego postępowaniem różnią się między sobą pod względem ich właściwości chemicznych i końcowego przeznaczenia. Po drugie, aktualny opis i kody CN produktu objętego postępowaniem faktycznie obejmują szerokie spektrum rodzajów produktu z punktu widzenia jakości. Wytwarzanie wysokiej jakości produktu objętego postępowaniem zarówno przez producentów unijnych, jak i przez producentów eksportujących, jest jednak nieodłącznie związane z procesem produkcji produktu objętego postępowaniem, a rodzaje produktu cechujące się wyższą jakością wykonuje się z tego samego podstawowego materiału i przy wykorzystaniu tych samych urządzeń produkcyjnych. Dlatego też argument ten nie daje wystarczających podstaw do wykluczenia produktu z zakresu definicji produktu, o co wnioskował użytkownik. Po trzecie, żadne z dwóch dochodzeń, na które użytkownik się powołał, jeszcze nie zostało zakończone i nie sporządzano z nich ostatecznych wniosków. Ponadto jedno z tych dochodzeń (dochodzenie w sprawie szczególnego rodzaju folii aluminiowej) było dochodzeniem w sprawie obejścia środków, a zatem należy uznać je za nieistotne w tym przypadku. Po czwarte, w przypadku poszczególnych rodzajów produktu objętego postępowaniem, w tym tzw. rodzajów cechujących się wysoką jakością, określenie różnic między różnymi rodzajami produktu objętego postępowaniem na podstawie oględzin nie jest możliwe, dlatego też organy celne nie miałyby możliwości dokonania wykluczenia. Po piąte, w wielu przypadkach produktów tych nie da się rozróżnić nawet na podstawie wyników analizy chemicznej lub badań mikrostrukturalnych, ponieważ specyficzne właściwości tego rodzaju produktów ujawniają się dopiero później w trakcie dalszego procesu walcowania na zimno. Reasumując, rodzaje produktów cechujące się wyższą jakością również w pełni mieszczą się w definicji produktu objętego postępowaniem, i nie przedstawiono żadnego przekonującego argumentu przemawiającego za wykluczeniem ich z zakresu definicji produktu objętego postępowaniem.
- (20) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag dotyczących zakresu definicji produktu i produktu podobnego potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 24–28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (21) Zatem produkty objęte postępowaniem definiuje się jako niektóre wyroby walcowane płaskie z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, w zwojach lub nie (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte pochodzące z ChRL.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się:

- wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- wyroby ze stali narzędziowej i szybkołatającej,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, a także
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/865 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2384 na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu nieznacznie zmienionych niektórych rodzajów folii aluminiowej z Chińskiej Republiki Ludowej, i poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 144 z 1.6.2016, s. 35).

⁽²⁾ Postępowania związane z realizacją wspólnej polityki handlowej, Komisja Europejska, Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych stali odpornych na korozję pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 459 z 9.12.2016, s. 17).

Produkty objęte postępowaniem to wyroby obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 i 7226 91 99

2. DUMPING

2.1. Wartość normalna

- (22) Po nałożeniu środków tymczasowych i po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (CISA) stwierdziło, że różnica między szkodą a marginesami dumpingu wzbudza wątpliwości co do prawidłowości metody stosowanej przez Komisję. CISA oszacowała, że wartość normalna w państwie analogicznym była o 61 % wyższa niż cena docelowa dla przemysłu unijnego. W opinii CISA wartości normalne przedstawione przez producenta, który jest powiązany ze skarżącym, jak ma to miejsce w przypadku niniejszego dochodzenia, są niekiedy rażąco wysokie.
- (23) Ponadto CISA stwierdziła, że gdyby dane te faktycznie były prawidłowe, to ze względu na tak dużą różnicę Komisja powinna unieważnić wybór Stanów Zjednoczonych jako odpowiedniego państwa analogicznego, skorygować te dane lub wykorzystać zamiast nich dane UE.
- (24) Zgodnie z prawem Unii Komisja jest uprawniona do opierania się na cenach stosowanych przez przedsiębiorstwa powiązane z producentami unijnymi w przypadku, gdy państwo analogiczne zostanie uznane za odpowiednie. Komisja skorzystała z tych uprawnień w ramach dochodzeń dotyczących stalowych sztab i prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej (Republika Południowej Afryki)⁽¹⁾ i płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno (Kanada)⁽²⁾, na co zwróciła uwagę sama CISA. Istnienie związku między producentem z państwa analogicznego a producentem unijnym nie unieważnia wartości normalnej ani nie wpływa na określenie wartości normalnej, która opiera się na należycie zweryfikowanych danych.
- (25) Obliczenia dotyczące wartości normalnej zostały przeprowadzone i zatwierdzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Są one prawidłowe pod względem faktycznym.
- (26) Rynek Stanów Zjednoczonych to rynek konkurencyjny, na którym działalność prowadzi dziesięciu producentów krajowych i na którym dokonuje się przywozu znacznych ilości produktów z szeregu państw. Na rynku tym obowiązują środki antidumpingowe i wyrównawcze, dzięki którym przedsiębiorstwa mogą prowadzić działalność w normalnych warunkach konkurencji. W związku z tym Komisja nie widzi powodu, dla którego nie miałyby oprzeć się na cenach obowiązujących w Stanach Zjednoczonych. Ponadto nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających, które uzasadniałyby dokonanie korekty.
- (27) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona ponownie zakwestionowała wybór Stanów Zjednoczonych jako odpowiedniego państwa analogicznego w tym przypadku, podważając prawidłowość wartości normalnej w tym państwie, którą uznała za zdecydowanie zbyt wysoką w porównaniu z ceną na rynku unijnym. Z uwagi na fakt, że dane dotyczące producenta z państwa analogicznego zostały zweryfikowane i uznane za prawidłowe, argument ten został odrzucony.
- (28) Jeżeli chodzi o sugestię dotyczącą cen faktycznie płaconych lub należnych w Unii, w art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego dopuszcza się możliwość korzystania z tych cen wyłącznie w przypadku braku możliwości zastosowania cen obowiązujących w państwie trzecim o gospodarce rynkowej lub wielkości wywozu z tego państwa. Biorąc pod uwagę fakt, że w omawianym przypadku zastosowanie cen obowiązujących w Stanach Zjednoczonych (metoda państwa analogicznego) jest możliwe, sugestia ta została odrzucona.
- (29) Tym samym Komisja potwierdziła swoje ustalenia dotyczące wartości normalnej.

2.2. Ceny eksportowe

- (30) Na etapie tymczasowym Komisja skorygowała transakcje, w ramach których producenci eksportujący dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych, działających jako importer.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 29.1.2016, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 1.

- (31) Wspomnianych korekt dokonano w oparciu o faktyczne zyski wypracowane przez powiązanych importerów.
- (32) Biorąc jednak pod uwagę powiązania między tymi producentami eksportującymi a powiązanymi przedsiębiorstwami handlowymi/importerami, dane dotyczące faktycznych zysków powiązanych importerów należy uznać za niewiarygodne. Z tego względu – zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego – organ prowadzący dochodzenie powinien określić odpowiednią marżę zysku w oparciu o uzasadnioną podstawę. Komisja uznała, że zyski osiągnięte przez importera niepowiązanego można w tej sytuacji uznać za uzasadnioną podstawę.
- (33) Biorąc jednak pod uwagę fakt, że Komisja nie współpracowała z żadnym importerem niepowiązanym w toku przedmiotowego dochodzenia, oparła się na zysku importera niepowiązanego zajmującego się przywozem podobnego rodzaju produktu. W związku z tym Komisja oparła się na zyskach wypracowywanych przez importera płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, które są pod wieloma względami podobne do produktu objętego postępowaniem, jak wyjaśniono w motywie 221 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Kwotę zysków ustalono w toku dochodzenia dotyczącego płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, o którym mowa w motywie 24 powyżej. Metoda obliczania cen eksportowych została następnie odpowiednio dostosowana.

2.3. Porównanie

- (34) Producent eksportujący Jiangsu Shagang Group stwierdził, że Komisja nie ujawniła wszystkich korekt, jakim poddano cenę eksportową Shagang, i odniosła się do jednej konkretnej korekty. Komisja wyjaśniła, że podstawę prawną dla dokonania korekty stanowił art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, który dotyczy narzutu uzyskiwanego przez przedsiębiorstwo powiązane pełniące funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. W swojej odpowiedzi Shagang stwierdził, że powinien być traktowany jak jeden podmiot gospodarczy wspólnie ze swoimi przedsiębiorstwami powiązanymi i że w związku z tym nie należy dokonywać przedmiotowej korekty. W dniu 16 listopada 2016 r. na wniosek Shagang zorganizowano spotkanie wyjaśniające z udziałem Shagang i służb Komisji w celu dalszego omówienia tej kwestii. Ponadto – po ujawnieniu ostatecznych ustaleń – w dniu 12 stycznia 2017 r. zorganizowano drugie spotkanie wyjaśniające poświęcone m.in. tej korekcie.
- (35) Shagang powtórzył, że przedsiębiorstwa powiązane (dwa powiązane przedsiębiorstwa handlowe z siedzibą odpowiednio w Hongkongu i Singapurze) zajmują się wyłącznie produktami Shagang, jeżeli chodzi o wyroby ze stali, a fakt, że powiązane przedsiębiorstwa handlowe zajmują się również obrotem wyrobami (innymi niż wyroby ze stali) niewytwarzanymi przez Shagang, nie ma znaczenia w kontekście ustalania istnienia jednego podmiotu gospodarczego.
- (36) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem instytucje unijne są zobowiązane do wzięcia pod uwagę wszystkich czynników niezbędnych do ustalenia, czy powiązane przedsiębiorstwo handlowe pełni funkcje zintegrowanego działu sprzedaży w ramach struktury organizacyjnej tego producenta oraz czy czynniki te mogą zostać ograniczone do produktu objętego postępowaniem. W szczególności instytucje unijne są uprawnione do uwzględnienia czynników takich jak sprzedaż produktów innych niż produkt objęty postępowaniem przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe, a także sprzedaż przez takie przedsiębiorstwo handlowe produktów dostarczanych przez producentów innych niż producent, z którym przedsiębiorstwo to jest powiązane. Stosownie do powyższego Komisja zbadała szereg czynników i stwierdziła m.in., że: (i) przedsiębiorstwo powiązane w Chinach pobierało stałą marżę od swoich powiązanych przedsiębiorstw handlowych za granicą; (ii) główna działalność prowadzona przez te przedsiębiorstwa handlowe, obejmująca około 90 % ich obrotu, polegała na handlu produktami innymi niż produkt objęty postępowaniem, w tym na prowadzeniu wymiany handlowej ze stronami niepowiązanymi; (iii) w niektórych przypadkach stwierdzono, że opłaty i wydatki zostały pokryte w formie sprzedaży eksportowej do Unii; (iv) w zezwoleniu na prowadzenie działalności jednego z tych powiązanych przedsiębiorstw handlowych stwierdzono, że główna działalność tego przedsiębiorstwa polega na „prowadzeniu sprzedaży hurtowej na zasadzie odpłatności lub na podstawie umowy, np. umowy agencyjnej”; (v) w oparciu o informacje przedstawione w rachunku zysków i strat stwierdzono, że własny zysk powiązanych przedsiębiorstw handlowych obejmował wszystkie istotne wydatki biurowe; tymczasem wydatki te powinny być zostać pokryte z wkładów finansowych wnoszonych przez jednostkę dominującą. Dlatego też Komisja stwierdziła, że powiązane przedsiębiorstwa handlowe i Shagang nie tworzyły jednego podmiotu gospodarczego. Z tego względu twierdzenie to zostało odrzucone, a korekta przeprowadzona zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego została utrzymana.

2.4. Margines dumpingu

- (37) Z uwagi na korekty zastosowane do konstruowania ceny eksportowej, o której mowa w motywie 33 powyżej, marginesy dumpingu dla dwóch grup przedsiębiorstw zostały obliczone ponownie, co doprowadziło do ich nieznacznego podwyższenia. Podwyższenie to wywarło również wpływ na margines dumpingu wszystkich innych współpracujących i niewspółpracujących przedsiębiorstw, ponieważ margines ten oblicza się w oparciu o marginesy współpracujących przedsiębiorstw.

- (38) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Tabela 1

Marginesy dumpingu, ChRL

Chińscy producenci eksportujący	Ostateczny margines dumpingu
Bengang Steel Plates Co., Ltd	97,3 %
Hesteel Group Co., Ltd	95,5 %
Jiangsu Shagang Group	106,9 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	100,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	106,9 %

3. SZKODA**3.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej**

- (39) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej wnioski zawarte w motywach 62–66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

3.2. Konsumpcja w Unii

- (40) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że ogólny poziom konsumpcji w Unii został niedoszacowany, ponieważ wielkość sprzedaży producentów unijnych na rzecz przedsiębiorstw powiązanych realizowanej na warunkach porównywalnych z warunkami obowiązującymi na wolnym rynku została wykluczona z obliczeń konsumpcji w Unii.
- (41) Argument ten został odrzucony: Po pierwsze, jak wskazano w motywie 69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, rozróżnienie rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego rynku ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu, a ceny transferowe są określane w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi. Natomiast produkcja przeznaczona na wolny rynek bezpośrednio konkuruje z przywozem produktu objętego postępowaniem, a ceny są cenami wolnorynkowymi. Po drugie, łączna sprzedaż na wolnym rynku obejmuje sprzedaż producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów oraz sprzedaż inną niż sprzedaż wewnętrzna na rzecz przedsiębiorstw powiązanych. Po zbadaniu tej kwestii potwierdzono, że wspomniana sprzedaż inną niż sprzedaż wewnętrzna była faktycznie sprzedażą po cenach rynkowych oraz że powiązany nabywca dysponował swobodą wyboru dostawcy, niezależnie od tego, czy dostawca ten był dostawcą powiązany, czy też nie. Dlatego też należy stwierdzić, że poziom konsumpcji w Unii (wolny rynek) nie był niedoszacowany.
- (42) W tym względzie w tabeli 2 i 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zmiany konsumpcji w Unii na rynku sprzedaży wewnętrznej oraz na wolnym rynku zostały zgłoszone i wyjaśnione. Połączenie tych dwóch tabel (obejmujących konsumpcję na użytek własny i na wolnym rynku) wykazuje następujące zmiany łącznej konsumpcji w okresie badanym:

Tabela 2

Konsumpcja łączna (na użytek własny i na wolnym rynku) (tony)

	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja łączna	72 181 046	74 710 254	76 026 649	77 427 389
Wskaźnik (2012 = 100)	100	104	105	107

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu

- (43) Powyższa tabela wskazuje, że konsumpcja łączna wzrosła do poziomu, który był wyższy w okresie objętym dochodzeniem niż na początku okresu badanego. Trend ten wynika ze wzrostu konsumpcji własnej, który zdecydowanie przewyższał wzrost konsumpcji na wolnym rynku w wartościach bezwzględnych.
- (44) Dlatego też Komisja potwierdziła swoje wnioski dotyczące konsumpcji w Unii przedstawione w motywach 67–74 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (45) Wobec braku uwag dotyczących wielkości, udziału w rynku i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła również swoje wnioski w tej kwestii przedstawione w motywach 75–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

3.4.1. Uwagi ogólne

- (46) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących tej części rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (47) Po nałożeniu środków tymczasowych jedna zainteresowana strona stwierdziła, że większość wskaźników makroekonomicznych dotyczących przemysłu unijnego wskazuje na istnienie pozytywnej tendencji w tym zakresie, i nie zgodziła się z ustaleniem Komisji, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę.
- (48) Argument ten został odrzucony. Po pierwsze Komisja nie stwierdziła w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę. Przeciwnie, w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jednak nie w takim stopniu, by poniósł w badanym okresie istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Po drugie, w tym kontekście, jak opisano w motywie 117 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja odniosła się do faktu, że w przypadku niektórych wskaźników makroekonomicznych (takich jak wskaźniki wielkości produkcji, wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych dzięki wzrostowi konsumpcji własnej i konsumpcji na wolnym rynku) w dalszym ciągu można było zaobserwować tendencję wzrostową.
- (49) Komisja potwierdziła więc swoje wnioski dotyczące wskaźników makroekonomicznych przedstawione w motywach 87–103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (50) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że w okresie badanym koszty jednostkowe producentów unijnych objętych próbą były zawsze wyższe niż ich ceny sprzedaży, niezależnie od wielkości przywozu z Chin (tj. niezależnie od tego, czy wielkość tego przywozu była duża czy mała), a jedyny wyjątek od tej reguły zaobserwowano w 2014 r. Strona ta wskazała również, że producenci unijni objęci próbą pozostawali w dużym stopniu nierentowni w okresie badanym. Dlatego też przedmiotowa zainteresowana strona zwróciła się do Komisji o bardziej szczegółowe zbadanie, dlaczego:
- a) unijni producenci stali objęci próbą ponieśli największe straty w latach 2012–2013, kiedy wielkość przywozu z Chin utrzymywała się na niskim poziomie, a ceny produktów przywożonych z Chin były równe cenom produktów wytwarzanych przez przemysł unijny, a nawet wyższe od cen tych produktów;
- b) ceny sprzedaży stosowane przez producentów unijnych w tym samym okresie były niższe od ich jednostkowych kosztów produkcji.
- (51) W tym względzie Komisja przywołała w pierwszej kolejności treść motywu 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W motywie tym Komisja stwierdziła, że w 2012 i 2013 r. skutki kryzysu zadłużeniowego w strefie euro oraz spadek popytu na stal w 2012 r. niekorzystnie wpłynęły na wyniki przemysłu unijnego. W 2014 r. sytuacja przemysłu unijnego zaczęła się poprawiać – tendencja ta utrzymywała się również

w pierwszej połowie 2015 r. Ta tymczasowa poprawa sytuacji przemysłu unijnego wynikała ze zwiększenia wysiłków na rzecz zachowania jego konkurencyjności, w szczególności poprzez poprawę wydajności pracy siły roboczej przemysłu unijnego. Po drugie, jak wspomniano w motywie 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, koszt produkcji pozostawał zasadniczo wyższy od spadających cen sprzedaży, dlatego – aby ograniczyć stratę udziału w rynku – producenci unijni dostosowali się do postępującego spadku cen i znacznie obniżyli swoje ceny sprzedaży, zwłaszcza w 2015 r. Z tego względu Komisja uznała, że zbadała i wyjaśniła już te kwestie w wystarczającym stopniu.

- (52) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła również, że przy obliczaniu wielkości sprzedaży w oparciu o dane zawarte w tabelach 7 i 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zauważyła, iż wielkość sprzedaży producentów unijnych objętych próbą stanowi zaledwie 31 % łącznej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego, przy czym w motywie 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że przedmiotowa wielkość sprzedaży stanowi 45 % całkowitej produkcji unijnej. Zainteresowana strona argumentowała, że istnienie tak dużej rozbieżności podaje w wątpliwość reprezentatywność próby, oraz że wprowadzenie jakichkolwiek zmian w sposobie doboru próby mogłoby skutkować całkowicie odmiennymi ustaleniami w zakresie szkody.
- (53) Jak wspomniano w motywie 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, całkowita produkcja unijna wynosiła około 74,7 mln ton. Wartość ta obejmuje zarówno produkcję na wolnym rynku, jak i produkcję na rynku sprzedaży wewnętrznej. Natomiast dane przedstawione w tabelach 7 i 14 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wyraźnie odnoszą się wyłącznie do wolnego rynku. Dlatego też obejmują one wyłącznie dane na temat sprzedaży na wolnym rynku. Istnienie tej różnicy można wytłumaczyć faktem, że całkowita wielkość produkcji wskazana w porównaniu przeprowadzonym przez tę zainteresowaną stronę uwzględniała sprzedaż wewnętrzną, podczas gdy powinna była uwzględniać wyłącznie sprzedaż na wolnym rynku. W związku z powyższym nie ma żadnych podstaw do tego, by kwestionować reprezentatywność dobranej próby.
- (54) Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 104–116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (55) Po zbadaniu otrzymanych uwag, które streszczono w motywach 39–54 powyżej, Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 117–119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jednak nie w takim stopniu, by poniósł w badanym okresie istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4. ZAGROŻENIE SZKODĄ

- (56) Zgodnie z orzecznictwem instytucje unijne są uprawnione, aby w określonych okolicznościach brać pod uwagę dane z okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem przy przeprowadzaniu dochodzeń antydumpingowych wszczętych z uwagi na domniemanie zagrożenia szkodą. W orzecznictwie stwierdza się, że sama specyfika procesu ustalania, czy w danym przypadku wystąpiło zagrożenie szkodą, wymaga przeprowadzenia analizy prospektywnej. Ponadto z art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wynika, że stwierdzenie zagrożenia wystąpienia istotnej szkody powinno być oparte na faktach, a nie tylko domniemaniach, przypuszczeniach bądź odległych możliwościach, przy czym zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkody, muszą być jednoznacznie przewidziane i nieuchronne.
- (57) Zgodnie z orzecznictwem i motywem 122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja kontynuowała swoją analizę prospektywną po nałożeniu środków tymczasowych, gromadząc głównie dane z drugiej połowy 2016 r. dotyczące wszystkich czynników, które zostały wcześniej wstępnie zbadane, oraz sprawdzając, czy te dodatkowe dane mogłyby zostać wykorzystane do potwierdzenia lub podważenia ustaleń przyjętych na podstawie danych zgromadzonych w okresie objętym dochodzeniem.
- (58) Komisja przypomina również, że zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, które stosuje się w równym stopniu do dochodzeń wszczętych z uwagi na domniemanie zagrożenia szkodą, reprezentatywne ustalenia muszą opierać się na danych z okresu, który zakończył się przed wszczęciem postępowania. Celem tej zasady jest zapewnienie reprezentatywności i wiarygodności wyników dochodzenia poprzez zagwarantowanie, aby zachowanie odpowiednich producentów po wszczęciu postępowania antydumpingowego nie wywierało wpływu na czynniki, na podstawie których stwierdza się istnienie dumpingu i szkody, a tym samym aby ostateczne cło antydumpingowe nałożone w rezultacie przeprowadzenia postępowania było odpowiednie pod względem skutecznego naprawienia szkody wywołanej dumpingiem.

4.1. Znacząca stopa wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych na rynek Unii, wskazująca na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu

4.1.1. Aktualizacja danych z okresu po OD

- (59) Jak wskazano w motywie 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł znacząco z poziomu 246 720 ton do 1 519 304 ton pomiędzy 2012 r. a okresem objętym dochodzeniem. W tym samym motywie wspomniano również, że wielkość przywozu z Chin uległa dalszemu zwiększeniu (o 8,5 %) w pierwszej połowie 2016 r. (773 275 ton) w porównaniu z pierwszą połową 2015 r. (712 390 ton).
- (60) Z dostępnych danych dotyczących dodatkowego okresu od lipca do września 2016 r. wynika, że wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, ujmowana jako średnie miesięczne, zaczęła maleć w porównaniu z OD (2015 r.) i w porównaniu z okresem po OD, tj. okresem od stycznia do czerwca 2016 r.

Tabela 3

Zmiany wielkości przywozu z Chin (tony)

	2014	OD (2015)	Styczeń — czerwiec 2016 r.	Lipiec – wrzesień 2016 r.
Wielkość przywozu z Chin	592 104	1 519 304	773 275	296 267
Średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin	49 342	126 608	128 879	98 756

Źródło: Eurostat

- (61) Tak więc Komisja stwierdziła, że tendencja wzrostowa w zakresie wielkości przywozu została zahamowana. Oceniając jednak znaczenie i wiarygodność tych danych liczbowych pod kątem potwierdzenia lub unieważnienia wyników analizy zagrożenia szkodą, Komisja odnotowała również, że:
- średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin w okresie od lipca do września 2016 r. była nadal dwukrotnie wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w 2014 r.;
 - spadek średniej miesięcznej wielkości przywozu z Chin obserwowany od lipca 2016 r. do września 2016 r. (w porównaniu z 2015 r.) można wytłumaczyć:
 - zniechęcającym wpływem wniosku o rejestrację złożonego przez skarżącego w dniu 5 kwietnia 2016 r. i zaktualizowanego w czerwcu 2016 r. (wniosek ten został jednak wycofany dopiero w połowie sierpnia 2016 r.),
 - przyjęciem przez Komisję rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1329 ⁽¹⁾, na mocy którego po raz pierwszy pobrano cła antydumpingowe z mocą wsteczną, oraz
 - świadomością, że Komisja zamierza podjąć decyzję w kwestii środków tymczasowych w ciągu 8 miesięcy od dnia wszczęcia dochodzenia (a nie w ciągu 9 miesięcy od tego dnia).

4.1.2. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po przyjęciu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych

- (62) Jedna zainteresowana strona argumentowała, że Komisja oparła swoją analizę głównie na pewnym zestawie danych, tj. na danych z końca 2015 r., które w momencie wszczęcia dochodzenia pochodziły już sprzed dziewięciu miesięcy i nie mogły stanowić źródła najbardziej wiarygodnych informacji na temat prawdopodobieństwa istotnego zwiększenia się wielkości przywozu. Ponadto wspomniana zainteresowana strona stwierdziła również, że przeprowadzenie analizy tendencji dotyczących przywozu w reprezentatywnym okresie pozwoliłoby wykazać, że wielkość przywozu maleje. W związku z powyższym zainteresowana strona uznała przeprowadzoną przez Komisję analizę zagrożenia szkodą za wadliwą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1329 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 27).

- (63) Po pierwsze, w motywie 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja zwróciła uwagę na fakt, że przedstawiła wszystkie dostępne jej w tym czasie dane, które dotyczyły zarówno okresu badanego, jak i okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem. Po drugie, w motywie 60 Komisja ponownie zaktualizowała wszystkie informacje dotyczące wielkości przywozu z Chin. W ramach tej aktualizacji Komisja faktycznie odnotowała spadek średniej miesięcznej wielkości przywozu z Chin od lipca 2016 r. Spadek ten można jednak wytłumaczyć głównie względami wskazanymi w motywie 61.

4.1.3. Uwagi zainteresowanych stron po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (64) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (CISA) z jednej strony z zadowoleniem przyjęło fakt, że Komisja wykorzystwała dodatkowe dane zgromadzone w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem, ale z drugiej strony argumentowało, że wyniki przeprowadzonej przez Komisję oceny zmian wielkości chińskiego przywozu po lipcu 2016 były błędne. Zainteresowana strona stwierdziła, że z faktycznego punktu widzenia wielkość przywozu z Chin zaczęła się stopniowo zmniejszać od początku 2016 r. Ponadto zainteresowana strona argumentowała, że Komisja naruszyła ogólną zasadę ustanowioną w art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, stwierdzając, że niedawny spadek wielkości wywozu z Chin stanowił prawdopodobnie tymczasowe zjawisko, ponieważ istnienie istotnego zagrożenia musi zostać „ustalone na podstawie faktów, a nie tylko domniemań, przypuszczeń, bądź odległych możliwości”. W związku z tym zainteresowana strona zwróciła się do Komisji o wzięcie pod uwagę najnowszych danych z okresu po OD, opierając się wyłącznie na faktach, oraz o powstrzymanie się od interpretowania najnowszych danych z okresu po OD na podstawie odległych możliwości lub bezpodstawnych twierdzeń. Dwaj inni chińscy producenci eksportujący i użytkownik z Włoch przekazali podobne uwagi.
- (65) Komisja zgodziła się z twierdzeniem, że tendencja wzrostu wielkości przywozu zahamowała, ale trend ten można było zaobserwować głównie od lipca 2016 r. Komisja odnotowała jednak również, że wielkość przywozu w ujęciu bezwzględnym była nadal wysoka. Choć wielkość przywozu z Chin w okresie od stycznia do czerwca 2016 r. (773 275 ton na przestrzeni 6 miesięcy) była niższa niż w okresie od lipca do grudnia 2015 r. (806 914 ton na przestrzeni 6 miesięcy), średnia wielkość przywozu w okresie od stycznia do czerwca 2016 r. była nadal wyższa niż średnia wielkość przywozu w okresie od stycznia do czerwca 2015 r. (712 390 ton na przestrzeni 6 miesięcy), a także wyższa niż wielkość przywozu we wszystkich wcześniejszych sześciomiesięcznych okresach. Po drugie, Komisja nie analizowała tendencji w zakresie wielkości przywozu w oderwaniu od innych czynników, ale zastosowała kompleksowe podejście do tej kwestii. Komisja zważyła i oceniła nie tylko wszystkie czynniki wymienione w art. 3 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, ale także pewne czynniki dodatkowe, takie jak liczba zamówień i rentowność (zob. sekcje 4.2–4.5 poniżej), aby uzyskać solidne, udokumentowane podstawy do przeprowadzenia ogólnej oceny.
- (66) Jeżeli chodzi o powody, dla których wielkość wywozu z Chin zaczęła się zmniejszać głównie od drugiej połowy 2016 r., w swoich wyjaśnieniach Komisja oparła się na trzech przesłankach, tj.: ogłoszeniach publicznych przedstawionych w komunikacie dotyczącym stali, wniosku o rejestrację złożonym przez skarżącego w przedmiotowej sprawie oraz decyzji w sprawie pobrania należności celnych nałożonych na niektóre wyroby ze stali walcowane na zimno z mocą wsteczną:
- na podstawie komunikatu Komisji dotyczącego stali z dnia 16 marca 2016 r. („Przemysł stalowy: utrzymanie stabilnego zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie”) ⁽¹⁾ chińscy producenci eksportujący powinni być świadomi, że Komisja zamierza niezwłocznie wykorzystać dostępne marginesy w celu dalszego przyspieszenia przyjmowania środków tymczasowych poprzez skrócenie procedur dochodzeniowych o jeden miesiąc (z dziewięciu do ośmiu miesięcy). W rezultacie – z uwagi na fakt, że przedmiotowe dochodzenie wszczęto w dniu 13 lutego 2016 r. – chińscy producenci eksportujący mieli świadomość, że środki tymczasowe mogłyby zostać nałożone na początku października 2016 r.,
 - w dniu 5 kwietnia 2016 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem. W dniu 2 czerwca 2016 r. skarżący uaktualnił wniosek, uwzględniając w nim nowsze informacje. W rezultacie dobrze poinformowani producenci eksportujący i eksporterzy zdawali sobie sprawę z ryzyka związanego z faktem, że – w przypadku, gdyby dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem od drugiej połowy 2016 r. – wywożone przez nich produkty podobne mogłyby zostać objęte należnościami celnymi nakładanymi z mocą wsteczną 90 dni przed datą ewentualnego nałożenia ceł tymczasowych w październiku 2016 r., tj. do lipca 2016 r.,
 - w dniu 29 lipca 2016 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1329, na mocy którego po raz pierwszy pobrano cła antydumpingowe nałożone na niektóre wyroby ze stali walcowane na zimno, które również są wyrobami ze stali, z mocą wsteczną. W konsekwencji ryzyko związane z faktem, że środki nakładane w ramach przedmiotowego postępowania zaczęłyby obowiązywać już od lipca 2016 r., stało się jeszcze bardziej prawdopodobne, ponieważ w omawianym przypadku pobranie należności celnych z mocą wsteczną dotyczy wyrobu ze stali.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego „Przemysł stalowy: utrzymanie stabilnego zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie”, 16 marca 2016 r., COM(2016) 155 final.

- (67) CISA argumentuje również, że wyjaśnienia Komisji dotyczące powodów, dla których wielkość przywozu z Chin zaczęła się zmniejszać począwszy od 2016 r., są „odległymi możliwościami lub bezpodstawnymi twierdzeniami”. Jak wykazano powyżej, wyjaśnienia Komisji bazują na faktach. Komisja zwraca uwagę na fakt, że sama CISA nie przedstawiła przekonującego alternatywnego wyjaśnienia tłumaczącego spadek wielkości wywozu z Chin.
- (68) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski, zgodnie z którymi obserwowany w ostatnim czasie spadek wielkości wywozu z Chin jest prawdopodobnie tymczasowym zjawiskiem wynikającym ze szczególnych okoliczności wskazanych w motywie 61, które nie doprowadzi do obalenia ustaleń Komisji dotyczących istnienia zagrożenia szkodą. W przypadku niepodjęcia środków na ostatecznym etapie dochodzenia wielkość przywozu z Chin prawdopodobnie ponownie wzrośnie, zwłaszcza w świetle aktualnej nadwyżki mocy produkcyjnych w ChRL oraz niedostatecznej zdolności absorpcyjnej państw trzecich lub samej ChRL, jak wynika z informacji przedstawionych w motywie 70 i kolejnych motywach.

4.1.4. Wniosek

- (69) Spadek wielkości przywozu z Chin po lipcu 2016 r. można wytłumaczyć zniechęcającym wpływem wniosku o rejestrację oraz świadomością, że Komisja zamierza podjąć decyzję w kwestii środków tymczasowych w ciągu 8 miesięcy od dnia wszczęcia dochodzenia. Ponadto wielkość przywozu z Chin w ujęciu bezwzględny utrzymywała się po lipcu 2016 r. na bardzo wysokim poziomie w porównaniu z 2014 r. Z tych powodów jest prawdopodobne, że wspomniany spadek wielkości przywozu miałby wyłącznie tymczasowy charakter, a zaobserwowana tendencja odwróciłaby się, gdyby nie nałożono żadnych środków. Dlatego też przedstawione argumenty nie wpłynęły na zmianę oceny Komisji, zgodnie z którą pod koniec okresu objętego dochodzeniem istniało wyraźne i nieuchronne zagrożenie szkodą.

4.2. Dostatecznie swobodne dysponowanie rezerwami mocy produkcyjnych

4.2.1. Aktualizacja danych z okresu po OD

- (70) Jak wskazano w motywie 133 i w tabeli przedstawionej w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, faktyczna produkcja produktu objętego postępowaniem w 2014 r. w ChRL (317,4 mln ton) jest około pięciokrotnie wyższa niż całkowita produkcja Rosji, Ukrainy, Iranu i Brazylii łącznie (57,4 mln ton). Świadczy to o olbrzymich mocach produkcyjnych w zakresie produktu objętego postępowaniem w ChRL. Ponadto, jak wskazano w motywach 140 i 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja uznała zdolność absorpcyjną rynku ChRL za niewystarczającą i stwierdziła, że wydaje się bardzo mało prawdopodobne, aby państwa trzecie były w stanie same wchłonąć olbrzymią ilość swobodnie dostępnych chińskich rezerw mocy produkcyjnych.
- (71) Po nałożeniu środków tymczasowych Komisja zaktualizowała tabelę przedstawioną w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w oparciu o najnowsze dostępne dane – obecnie tabela ta przedstawia się następująco:

Tabela 4

Faktyczna produkcja produktu podobnego w państwach trzecich (w tysiącach ton)

Państwo	Szacunkowe moce produkcyjne w zakresie stali surowej szacowane w 2015 r. (1)	Produkcja stali surowej w 2014 r.	Produkcja stali surowej w 2015 r. (2)	Teoretyczna nadwyżka mocy produkcyjnych w 2015 r. (2)	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2014 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2015 r.
Rosja	90 000	71 461	70 898	19 102	26 898	27 509
ChRL	1 153 098	822 750	803 825	349 273	317 387	322 259

Państwo	Szacunkowe moce produkcyjne w zakresie stali surowej szacowane w 2015 r. ⁽¹⁾	Produkcja stali surowej w 2014 r.	Produkcja stali surowej w 2015 r. ⁽²⁾	Teoretyczna nadwyżka mocy produkcyjnych w 2015 r. ⁽²⁾	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2014 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2015 r.
Ukraina	42 500	27 170	22 968	19 532	7 867	6 314
Iran	28 850	16 331	16 146	12 704	8 276	7 872
Brazylia	49 220	33 897	33 256	15 964	14 229	13 388

⁽¹⁾ Źródło danych dotyczących mocy produkcyjnych: OECD [OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 września 2016 r., Dyrekcja ds. Nauki, Technologii i Innowacji, „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity”, załącznik, s. 7 i nast.].

⁽²⁾ Źródło danych dotyczących produkcji: Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015 [Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2016, tabela 1 na s. 1 i 2 oraz tabela 13 na s. 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>].

Przedstawione powyżej dane liczbowe dotyczące produkcji produktu podobnego zaktualizowane w oparciu o informacje z 2015 r. pokazują, że państwo, którego dotyczy postępowanie, wykazuje znaczną przewagę liczbową nad wszystkimi pozostałymi dużymi państwami wywozu; ponadto powyższe dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej zaktualizowane w oparciu o informacje z 2015 r. pokazują, że tylko ChRL dysponuje tak ogromną nadwyżką mocy produkcyjnych (która w 2015 r. wyniosła niemal 350 mln ton, w porównaniu z 317 mln ton w 2014 r., jak wskazano w tabeli w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych).

Z tego względu Komisja powtórzyła, że nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie produkcji stali w ChRL stanowi istotny wskaźnik świadczący o istnieniu nieuchronnego zagrożenia przemysłu unijnego szkoda.

- (72) Ponadto informacje i prognozy dotyczące chińskich mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej i produktu objętego postępowaniem udostępnione po lipcu 2016 r. potwierdziły utrzymywanie się tych samych niespójności:
- z jednej strony Komisja otrzymała niepotwierdzone informacje, jakoby ChRL miało zacząć ograniczać swoją nadwyżkę mocy produkcyjnych. W tym względzie delegatura Unii w Pekinie poinformowała, że zastępca dyrektora Chińskiego Stowarzyszenia Żelaza i Stali (CISA) ogłosił, iż ChRL prawdopodobnie zmniejszy nadwyżkę mocy produkcyjnych o 70 mln ton stali w 2016 r. (deklaracja z dnia 28 października 2016 r.). Ponadto grupa Baosteel i grupa Wuhan Steel również ogłosiły, że zrealizowały swoje cele na 2016 r. w zakresie obniżki mocy produkcyjnych już w październiku 2016 r. (deklaracja z dnia 24 października 2016 r.);
 - z drugiej strony z szacunków przedstawionych w opublikowanych niedawno prognozach OECD ⁽¹⁾ wynika, że chińskie moce produkcyjne zwiększą się jeszcze bardziej w 2016 r., 2017 r. i 2018 r. Strona chińska w dalszym ciągu unikała przystąpienia do dwustronnej platformy Unia–ChRL na rzecz monitorowania nadwyżki mocy produkcyjnych w zakresie stali. Ponadto w 13. planie pięcioletnim związanym z „Planem na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego” (lata 2016–2020) przedstawiono prognozę zakładającą zwiększenie wielkości produkcji stali surowej do poziomu 750–800 mln ton w 2020 r. i ograniczenie mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej o 100–150 mln ton do 2020 r. W planie tym zachęca się również przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją stali posiadające dobrą pozycję rynkową do ekspansji zagranicznej i tworzenia baz produkcji wyrobów ze stali oraz centrów przetwórstwa i dystrybucji stali.

Reasumując, władze chińskie potwierdziły istnienie problemu nadwyżki mocy produkcyjnych w sektorze stalowym w ChRL, ale pomimo pewnych deklaracji złożonych po 30 czerwca 2016 r. problem ten prawdopodobnie nie zostanie rozwiązany w najbliższej przyszłości. Nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach jest tak ogromna, że – realnie rzecz biorąc – nie można oczekiwać jej zmniejszenia się w krótkiej lub średniej perspektywie czasowej.

- (73) Dane dotyczące zdolności absorpcyjnej ChRL, które zostały udostępnione po lipcu 2016 r., mają ograniczony charakter. Niemniej Komisja stwierdziła, że prognozę w zakresie krajowego popytu na chińską stal w najbliższych 4–5 latach (2015–2020) należy uznać za prognozę zakładającą „niski lub zerowy wzrost”, ponieważ tempo realizacji inwestycji (takich jak inwestycje w branży budowlanej) jest wolne, co wywrze ogromny wpływ na poziom krajowej konsumpcji gotowych wyrobów stalowych w Chinach ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komitetu Stali OECD, 8–9 września 2016 r., „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity”.

⁽²⁾ Richard Lu, 15 lipca 2016 r., „The downside Chinese steel demand scenario: gory details”, http://www.crugroup.com/about-cru/cruinsight/The_downside_Chinese_steel_demand_scenario_gory_details

- (74) Z danych dotyczących zdolności absorpcyjnej państw trzecich, które zostały udostępnione po lipcu 2016 r., wynikało, że:
- a) z jednej strony, w styczniu 2016 r. Malezja zakończyła dochodzenie w sprawie środków ochronnych dotyczące zwojów walcowanych na gorąco wszczęte przeciwko Chinom i niektórym innym państwom w styczniu 2016 r., a w kwietniu 2016 r. Turcja zakończyła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu zwojów walcowanych na gorąco z Chin, Francji, Japonii, Rumunii, Rosji, Słowacji i Ukrainy;
 - b) z drugiej strony, Indie nałożyły niedawno ostateczne stawki celne w ramach dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczącego płaskich blach walcowanych na gorąco i płyt ze stali stopowej i niestopowej. Ponadto Brazylia wszczęła postępowanie antysubsydyjne przeciwko przywozowi płaskiej stali węglowej walcowanej na gorąco. Co więcej, producenci tureccy złożyli wnioski dotyczące nałożenia nowych ceł antydumpingowych i wyrównawczych na przywóz zwojów walcowanych na gorąco pochodzących m.in. z Chin. W tym względzie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona poinformowała Komisję, że władze tureckie wszczęły w międzyczasie nowe dochodzenie antydumpingowe dotyczące blachy grubej i niektórych rodzajów płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w dniu 21 grudnia 2016 r.

W rezultacie – w oparciu o te zaktualizowane informacje – należy stwierdzić, że państwa trzecie prawdopodobnie nie będą w stanie wchłonąć zwiększonej ilości wywozu z Chin wynikającej z ogromnych mocy produkcyjnych pozostających do swobodnej dyspozycji Chin. Nawet w przypadku utrzymania obecnego status quo chińskiego wywozu do innych państw trzecich, jeżeli żadne środki nie zostałyby nałożone, rynek unijny prawdopodobnie pozostawałby jednym z głównych rynków wywozu chińskich towarów po cenach dumpingowych.

4.2.2. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po przyjęciu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (75) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych skarżący powołał się na fakt, że od 2008 r. ChRL ogłosiła szereg planów służących rozwiązaniu problemu nadwyżki mocy produkcyjnych w sektorze stalowym, ale żaden z tych planów nie został skutecznie zrealizowany. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący ponownie podniósł argument, zgodnie z którym wcześniejsze próby ograniczenia nadwyżki mocy produkcyjnych na krajowym rynku produkcji stali w Chinach również zakończyły się niepowodzeniem. W rezultacie – w opinii tej zainteresowanej strony – rząd chiński prawdopodobnie nie będzie w stanie rozwiązać problemu olbrzymiej nadwyżki mocy produkcyjnych, która przez wiele lat wywierała wpływ na sektor stalowy i którą rząd próbował już wielokrotnie bezskutecznie wyeliminować.
- (76) Z drugiej strony, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inna zainteresowana strona wspomniała, że rząd chiński ogłosił niedawno, iż zrealizował swoje cele na 2016 r. w zakresie ograniczania mocy produkcyjnych w sektorze stalowym oraz że jest zdecydowany kontynuować działania na rzecz ograniczania mocy produkcyjnych w tym sektorze.
- (77) Jeżeli chodzi o argument, zgodnie z którym rząd chiński wielokrotnie podejmował bezskuteczne próby ograniczenia olbrzymiej nadwyżki mocy produkcyjnych w sektorze stalowym, Komisja jest zobowiązana przeprowadzić analizę prospektywną w zakresie zagrożenia szkodą. Dlatego też Komisja uznała twierdzenia skarżącego za nieistotne, ponieważ dotyczyły przeszłych wydarzeń, na podstawie których nie można wyciągać wniosków dotyczących przyszłych zachowań rządu chińskiego.
- (78) Jeżeli chodzi o kontrargument dotyczący ograniczenia chińskich mocy produkcyjnych podniesiony przez inne zainteresowane strony, Komisja ponownie stwierdziła, że dostępne informacje i prognozy dotyczące chińskich mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej i produktu objętego postępowaniem są niespójne. Choć Komisja nie kwestionuje istotnych wysiłków na rzecz ograniczenia mocy produkcyjnych podejmowanych przez władze chińskie, nie zmienia to jednak faktu, że istniejąca nadwyżka chińskich mocy produkcyjnych przedstawiona w tabeli 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jest tak duża, że nie można realnie liczyć na to, że uda się ją zniwelować w krótkim lub średnim terminie.
- (79) Jeżeli chodzi o zdolność absorpcyjną państw trzecich, jedna zainteresowana strona powołała się na fakt, że Malezja i Turcja zakończyły dwa dochodzenia dotyczące zwojów walcowanych na gorąco prowadzone przeciwko ChRL. Z tego względu wspomniana zainteresowana strona stwierdziła, że rzekome prawdopodobieństwo wystąpienia efektu przesunięcia handlu do Unii zmniejszyło się.
- (80) Twierdzenia te zostały odrzucone: jak wspomniano w motywie 74, inne państwa prawdopodobnie przyjmą stosowne środki w tym zakresie, co zmniejszy prawdopodobieństwo samodzielnego wchłonięcia ogromnych chińskich mocy produkcyjnych przez państwa trzecie.
- (81) Żadna zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych uwag dotyczących zdolności absorpcyjnej ChRL.

4.2.3. Wniosek

- (82) Reasumując, dane z okresu po OD potwierdzają ustalenia z analizy Komisji przeprowadzonej na etapie tymczasowym: biorąc pod uwagę ograniczone postępy w zmniejszaniu olbrzymiej nadwyżki mocy produkcyjnych w 2016 r., wydaje się prawdopodobne, że jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki, znaczna część istniejącej obecnie olbrzymiej nadwyżki mocy produkcyjnych w sektorze stalowym, w tym nadwyżki w odniesieniu do produktu podobnego, będzie nadal kierowana na rynek unijny. Obecne nadwyżki mocy produkcyjnych i niedostateczna zdolność absorpcyjna państw trzecich lub samej ChRL wskazują na prawdopodobieństwo znacznego zwiększenia poziomu chińskiego wywozu do Unii w przypadku niepodjęcia żadnych środków na ostatecznym etapie dochodzenia.

4.3. Poziom cen przywozu

4.3.1. Aktualizacja danych z okresu po OD

- (83) Jeżeli chodzi o poziom cen przywozu, w motywie 142 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych wspomniano, że średnie ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmniejszyły się o 33 %, z poziomu 600 euro za tonę w 2012 r. do poziomu 404 euro za tonę w 2015 r. Ponadto informacje przedstawione w tabeli w motywie 145 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych wskazują na dalszy spadek cen jednostkowych przywozu z Chin wprowadzanego na rynek unijny w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem, tj. od stycznia do czerwca 2016 r.
- (84) Z dostępnych danych dotyczących poziomów cen przywozu w okresie od lipca do września 2016 r. wynika, że średnie ceny chińskiego przywozu wzrosły:

Tabela 5

Średnie ceny chińskiego przywozu w okresie po OD

	Styczeń 2016 r.	Czerwiec 2016 r.	Lipiec 2016 r.	Sierpień 2016 r.	Wrzesień 2016 r.
Średnie ceny przywozu z Chin (euro/tonę)	326	308	371	367	370

Źródło: Eurostat

- (85) Niedawny wzrost cen chińskiego przywozu należy postrzegać w następującym kontekście:
- ceny chińskiego przywozu nie były jedynymi, które wzrosły po 30 czerwca 2016 r. Po 30 czerwca 2016 r. odnotowano również wzrost cen przywozu z innych głównych państw wywozu;
 - poziom cen osiągnięty w ostatnich trzech miesiącach (od lipca do września 2016 r.) był nadal niższy od średnich kosztów produkcji przemysłu unijnego (około 431 EUR/tonę pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jak wskazano w tabeli 11 w motywie 104 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych). Dlatego też – pomimo wzrostu poziomów cen – problem ogromnego spadku cen utrzymuje się, co sprawia, że przemysł unijny znajduje się w niestabilnej sytuacji;
 - jednym z istotnych czynników leżących u podstaw wspomnianego globalnego wzrostu cen produktu objętego postępowaniem jest wzrost cen surowców. W szczególności ceny węgla koksowego wzrosły niemal dwukrotnie (do poziomu około 200 euro za tonę) w październiku 2016 r. w porównaniu z cenami z pierwszej połowy 2016 r. Było to spowodowane skumulowanym wpływem ograniczenia liczby obowiązkowych godzin pracy w chińskich kopalniach węgla oraz szeregiem zakłóceń w pracy australijskich kopalni. W tym kontekście należy podkreślić, że ChRL i Australia należą do jednych z największych producentów węgla koksowego na świecie. Na poniższym wykresie przedstawiono znaczący wzrost cen węgla koksowego ⁽¹⁾.

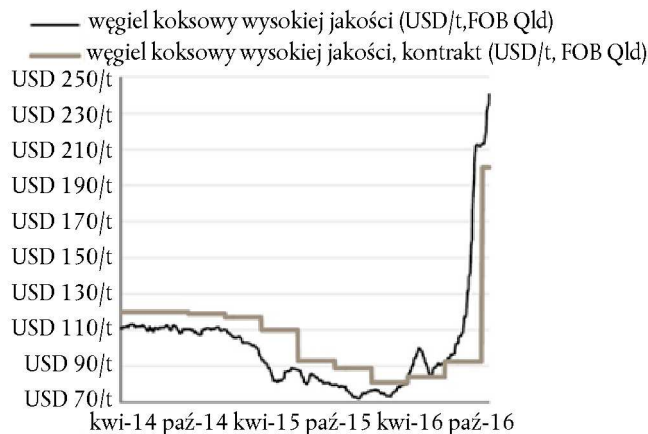
(1) <http://www.businessinsider.com.au/is-it-a-bird-a-plane-no-its-the-coking-coal-price-2016-10>

<https://www.bloomberg.com/news/articles/2016-09-23/goldman-says-higher-coking-coal-prices-are-here-to-stay>

Wykres 1

Zmiany cen węgla koksowego

Wykres dzienny: ceny węgla koksowego wysokiej jakości

Źródło: dane szacunkowe Platts, Bloomberga, CBA

W związku z tym można założyć, że ceny produktu objętego postępowaniem zaczną ponownie spadać, gdy zatrą się skutki tych wyjątkowych okoliczności dotyczących węgla koksowego.

4.3.2. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po przyjęciu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych

- (86) Jedna z zainteresowanych stron zauważyła, że analiza Komisji ogranicza się do czerwca 2016 r., natomiast ceny przywozu produktu objętego postępowaniem stale rosły od czerwca 2016 r. Strona ta zwróciła się do Komisji o uwzględnienie tych najnowszych danych. Inna zainteresowana strona także wspomniała, że ceny przywozu zaczęły ostatnio rosnąć.
- (87) Komisja potwierdziła, jak określono w tabeli w motywie 84, że ceny chińskiego przywozu wzrosły w okresie lipiec–wrzesień 2016 r. Zainteresowane strony nie wspomniały jednak, że ceny wzrosły na całym świecie ze względu na wzrost cen surowców, w szczególności węgla koksowego, jak określono w motywie 85 powyżej.

4.3.3. Uwagi zainteresowanych stron po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (88) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (CISA) ponownie stwierdziło, że Komisja naruszyła ogólną zasadę ustanowioną w art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnienie istotnego zagrożenia musi zostać „ustalone na podstawie faktów, a nie tylko domniemań, przypuszczeń bądź odległych możliwości”. W tym kontekście CISA odniosła się do „szczególnego kontekstu bazującego wyłącznie na możliwościach”. Ponadto Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali stwierdziło, że oświadczenie Komisji, według którego średnia cena przywozu w ostatnim okresie, tj. od lipca do września 2016 r., utrzymywała się poniżej kosztów produkcji przemysłu unijnego pod koniec OD, jest mylące, ponieważ tego rodzaju porównanie opiera się na informacjach z dwóch różnych okresów, a zatem nie jest porównaniem elementów tego samego rodzaju. Użytkownik z Włoch i pozostali chińscy producenci eksportujący przedstawili podobne uwagi. Jeden z tych chińskich producentów eksportujących zauważył, że ceny przywozu spadły o 13,5 % w okresie od stycznia 2016 r. do września 2016 r.
- (89) Inny chiński producent eksportujący stwierdził również, że tendencja wzrostu cen przywozu świadczy o tym, że nie istnieje zagrożenie szkodą oraz odniósł się w tym względzie do orzecznictwa.
- (90) Po pierwsze, jeżeli chodzi o zarzut, że Komisja naruszyła ogólną zasadę określoną w art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, Komisja przypomina, że oparła swoje ustalenia na faktach, a nie na domniemaniach, przypuszczeniach lub odległych możliwościach. Komisja uwzględniła i zinterpretowała dane z tabeli 5, przy czym spadek cen widoczny był do czerwca 2016 r., po którym nastąpił wzrost, głównie ze względu na wzrost cen surowców,

jak określono w motywie 85 powyżej. Po drugie, sama CISA nie przedstawiła alternatywnego wiarygodnego wyjaśnienia dotyczącego ewolucji cen chińskiego przywozu. Po trzecie, Komisja nie przeanalizowała tendencji dotyczącej cen chińskich jako odizolowanego czynnika, ale przyjęła kompleksowe podejście. Komisja zbadała i oceniła nie tylko wszystkie czynniki wymienione w art. 3 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, ale także czynniki dodatkowe, takie jak liczba zamówień i rentowność (zob. sekcja 4.5), aby uzyskać solidne, udokumentowane podstawy do przeprowadzenia ogólnej oceny.

- (91) Jeżeli chodzi o zarzut, że Komisja celowo wprowadziła w błąd zainteresowane strony, porównując średnią cenę przywozu z okresu lipiec–wrzesień 2016 r. z kosztami produkcji przemysłu unijnego pod koniec OD, Komisja wyraźnie rozróżniła oba okresy. Ponadto, w tym kontekście należy podkreślić, że dane na temat kosztów produkcji przemysłu unijnego pod koniec OD stanowiły najnowsze dane dostępne w ramach tego dochodzenia, ponieważ nie zbierano danych na temat kosztów produkcji przemysłu unijnego z okresu po OD. W każdym przypadku, nawet jeżeli – hipotetycznie – koszty produkcji przemysłu unijnego zmalały w ostatnim okresie, nie zmienia to faktu, że poziom chińskich cen we wrześniu 2016 r. nadal wywierał ogromną presję cenową na unijny przemysł stalowy.
- (92) Jeżeli chodzi o zarzut, że Komisja nie postępowała zgodnie z orzecznictwem, Komisja zauważyła, że argument ten nie ma zastosowania, ponieważ w ramach danej sprawy Komisja przeanalizowała zmiany cen surowców w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem, jak przedstawiono w motywie 85. Tak więc argument ten zostaje odrzucony.

4.3.4. Wniosek

- (93) Nawet przy cenach chińskiego przywozu rosnących od lipca 2016 r. oraz braku wszelkich innych uwag dane na temat cen z okresu po OD jako całość nie podważają ustalenia, że spadek chińskich cen przyczynił się do wystąpienia zagrożenia szkodą. Zagrożenie szkodą nie zostało usunięte w wyniku ostatniego wzrostu cen chińskiego przywozu, który miał miejsce od lipca 2016 r. Jak określono w motywie 85, nawet ten podwyższony poziom cen nie powstrzymuje ogromnego spadku cen, który zagraża stabilnej pozycji przemysłu UE, jeżeli porówna się wzrost cen chińskich z kosztami produkcji producentów unijnych pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Ponadto Komisja stwierdziła, że rosnące ceny przywozu mogą być tylko tendencją tymczasową, która prawdopodobnie ustanie, gdy zanikną powody wzrostu cen surowców. Chińscy producenci eksportujący prowadzili agresywną politykę cenową na rynku unijnym, w szczególności w drugiej połowie 2015 r. i pierwszej połowie 2016 r. Jeżeli nie zostaną podjęte żadne działania oraz biorąc pod uwagę ogromną istniejącą nadwyżkę mocy produkcyjnych w Chinach w odniesieniu do stali, w tym produkcie objętego postępowaniem, chińscy producenci eksportujący mogą utrzymać agresywną strategię cenową, obniżając swoje ceny sprzedaży do minimalnych poziomów.

4.4. Stan zapasów

4.4.1. Aktualizacja danych z okresu po OD

- (94) Jeżeli chodzi o stan zapasów, w motywie 147 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wspomniano, że Komisja nie uznała tego czynnika za szczególnie istotny, głównie dlatego, że producenci unijni produkują na zamówienie, co pozwala im utrzymywać zapasy na niskim poziomie.
- (95) W odniesieniu do zapasów w ChRL Komisja ponownie nie była w stanie zdobyć pełnych danych dotyczących zapasów po okresie objętym dochodzeniem, pomimo wniosków kierowanych do współpracujących producentów chińskich i własnych poszukiwań.
- (96) Komisja ustaliła jednak, że według doniesień zapasy stali w magazynach w 40 głównych chińskich miastach spadły z 9,41 mln ton pod koniec września 2016 r. do 8,89 mln ton pod koniec października 2016 r. Ponadto zapasy stali w 80 głównych chińskich hutach wynosiły 13,46 mln ton pod koniec września 2016 r. ⁽¹⁾ w porównaniu z 16,07 mln ton pod koniec września 2015 r.

4.4.2. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (97) Nie otrzymano żadnych uwag od zainteresowanych stron dotyczących stanu zapasów.

⁽¹⁾ Fragment miesięcznego raportu WorldSteel Association na temat chińskiego przemysłu stalowego, październik 2016 r.

4.4.3. Wniosek

- (98) Podsumowując, zapasy stali w ChRL utrzymały się na mniej więcej takich samych poziomach po dniu 30 czerwca 2016 r., jak określono w motywie 150 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdza zatem swój wniosek sformułowany w motywie 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5. Inne elementy: rentowność i liczba zamówień przemysłu unijnego w UE

4.5.1. Aktualizacja danych z okresu po OD

- (99) Jak określono w motywie 155 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych liczba zamówień wykazywała tendencję spadkową. Ponadto w ramach dochodzenia stwierdzono dalsze pogorszenie rentowności skarżących, którzy reprezentują około 90 % łącznej produkcji przemysłu unijnego.

Dane dostępne za okres od lipca 2015 r. do czerwca 2016 r. wskazują na dalsze pogorszenie rentowności, pomimo bardziej pozytywnej tendencji (w porównaniu z 2015 r.) w odniesieniu do liczby zamówień, która wygląda następująco:

Tabela 6

Zmiany rentowności i liczby zamówień skarżących

Opis	2013	2014	2015	Kwiecień 2015 r. – marzec 2016 r.	Lipiec 2015 r. – czerwiec 2016 r.
Rentowność	– 4,86 %	– 1,28 %	od – 3 % do – 5 %	od – 5 % do – 7 %	od – 7 % do – 9 %
Liczba zamówień	16 631 630	16 677 099	15 529 155	15 636 444	15 944 183

Źródło: Eurofer, wszystkie zweryfikowane kolumny z wyjątkiem ostatniej

4.5.2. Uwagi zainteresowanych stron po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (100) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (CISA) twierdziło, że ze względu na wzrost liczby zamówień w okresie po OD producenci unijni otrzymali więcej zamówień i dlatego przemysł unijny ma pozytywne perspektywy.
- (101) Komisja zgodziła się, że liczba zamówień nieznacznie wzrosła, ale jednocześnie wskazała na rekordowe straty poniesione przez skarżących, które także figurowały w tej samej tabeli. W rezultacie, nawet jeżeli możliwe byłoby odzyskanie środków przez producentów unijnych w ostatnim okresie po OD, takie środki nie zrekompensowałyby drastycznie rosnących strat poniesionych w tym samym okresie.

4.5.3. Wniosek

- (102) W ramach podsumowania oraz w związku z brakiem wszelkich innych uwag Komisja stwierdziła dalsze pogorszenie rentowności skarżących w ostatnim okresie. W związku z powyższym ocena, że ryzyko wystąpienia nieuchronnej szkody istniało pod koniec 2015 r., nie uległa zmianie. Dalsze pogorszenie rentowności w całym pierwszym półroczu 2016 r. potwierdziło raczej dokładność oceny Komisji dotyczącej tego wskaźnika.

4.6. Przewidywalność i nieuchronność zmiany okoliczności

- (103) Artykuł 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego stanowi, że „[...] zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkody, muszą być jednoznacznie przewidziane i nieuchronne”.
- (104) Jak określono w motywie 157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wszystkie wyżej wymienione czynniki zostały przeanalizowane i zweryfikowane w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem. W szczególności rentowność producentów unijnych objętych próbą osiągnięcia niebezpieczny poziom – 10 % w czwartym kwartale 2015 r., kiedy to chińska presja cenowa była najbardziej odczuwalna.

- (105) Ponadto dane dla okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem pokazują, że ta negatywna tendencja w zakresie rentowności unijnej, zapoczątkowana w drugiej połowie 2015 r., nie uległa zmianie w pierwszej połowie 2016 r.
- (106) Dane dostępne za okres lipiec–wrzesień 2016 r. ukazują niejednoznaczny obraz. Mimo że wielkość przywozu chińskiego zmalała, nadwyżka mocy produkcyjnych nadal stanowiła zagrożenie. W odniesieniu do wzrostu chińskich cen w tym samym okresie, nawet jeżeli – hipotetycznie – koszty produkcji przemysłu unijnego zmalały w ostatnim okresie, pozostaje faktem, że poziom chińskich cen we wrześniu 2016 r. nadal wywierał ogromną presję cenową na unijny przemysł stalowy. Wynika z tego, że zagrożenie szkodą było nieuchronne i przewidywalne po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem.
- (107) Komisja potwierdziła tym samym, że pod koniec okresu objętego dochodzeniem wystąpiła jednoznacznie przewidywalna i nieuchronna zmiana okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkody.

4.7. Wnioski dotyczące zagrożenia szkodą

- (108) Jak wspomniano w motywie 158 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, chociaż sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się w 2014 r. i w pierwszych dwóch kwartałach 2015 r., w drugiej połowie 2015 r. prawie wszystkie wskaźniki szkody zaczęły drastycznie spadać. Dochodzenie wykazało, że ta negatywna tendencja zapoczątkowana w drugiej połowie 2015 r. nie uległa zmianie w pierwszej połowie 2016 r. W konsekwencji wszystkie czynniki oceniane w świetle art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, zwłaszcza znacząca stopa wzrostu przywozu produktów po coraz niższych cenach dumpingowych w 2015 r., ogromna nadwyżka mocy produkcyjnych w ChRL oraz tendencja spadkowa rentowności przemysłu unijnego pozwalają sformułować ten sam wniosek.
- (109) Dane dostępne za okres lipiec–wrzesień 2016 r. ukazują niejednoznaczny obraz. Mimo że wielkość przywozu chińskiego zmalała, nadwyżka mocy produkcyjnych nadal stanowiła zagrożenie, a ceny utrzymywały się poniżej kosztów produkcji przemysłu unijnego pomimo niedawnego wzrostu.
- (110) Na podstawie powyższej analizy Komisja doszła do wniosku, że pod koniec okresu objętego dochodzeniem istniało jednoznacznie przewidywalne i nieuchronne zagrożenie szkodą dla przemysłu unijnego. Ocena ta nie została podważona zmianami po okresie objętym dochodzeniem, które przeanalizowano powyżej.
- (111) Ponadto Komisja odrzuciła argumenty CISA – po ujawnieniu ostatecznych ustaleń – że jej ocena była niezgodna z orzecznictwem, wskazując na następujące dwie główne różnice między jej podejściem stosownym w obecnym przypadku a podejściem, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 ⁽¹⁾:
- po pierwsze, jak wspomniano w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jednak nie w takim stopniu, by poniósł w badanym okresie istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego,
 - po drugie, Komisja dokładnie przeanalizowała i oceniła dane z okresu po OD w możliwie najszerszym zakresie, aby potwierdzić lub obalić ustalenia zgodnie z orzecznictwem.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (112) Jedna z zainteresowanych stron powtórzyła, że w okresie objętym dochodzeniem Rosja posiadała największą wielkość przywozu w Unii, a udział w rynku przywozu chińskiego, mimo tendencji wzrostowej w całym okresie badanym, nadal utrzymywał się na bardzo niskim poziomie, tj. około 4 %. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inna zainteresowana strona zauważyła również, że udział w rynku przywozu chińskiego na poziomie zaledwie 4 % wyklucza stwierdzenie związku przyczynowego.
- (113) Zarzuty te zostały już omówione w motywach 177–188 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto, jeżeli chodzi o udział w rynku, w motywie 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że w badanym okresie odnotowano ponad pięciokrotny wzrost całkowitego udziału w rynku przywozu z ChRL do Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 19).

- (114) Według skarżącego właściwe byłoby skumulowanie skutków przywozu produktów po cenach dumpingowych z Chin i przywozu produktów po cenach dumpingowych z pięciu innych państw objętych dochodzeniem, które jest właśnie prowadzone. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący powtórzył ten punkt.
- (115) Komisja stwierdziła, że w tym przypadku nie jest możliwe kumulowanie przywozu towarów po cenach dumpingowych poprzez połączenie tych dwóch dochodzeń. Zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego koncepcja przywozu „będącego przedmiotem dochodzenia antydumpingowego” dotyczy przywozu objętego tym samym dochodzeniem albo przywozu objętego dwoma różnymi dochodzeniami prowadzonymi jednocześnie, mającymi takie same lub w dużej mierze pokrywające się okresy objęte dochodzeniem. W obecnym przypadku oba dochodzenia prowadzone są w różnych okresach, pokrywając się tylko na przestrzeni sześciu miesięcy.
- (116) W związku z powyższym Komisja potwierdziła wnioski określone w motywach 197–198 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (117) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego potwierdzono wniosek zawarty w motywie 203 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6.2. Interes importerów

- (118) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu importerów Komisja potwierdziła również wniosek zawarty w motywie 204 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6.3. Interes użytkowników

- (119) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń kilku użytkowników stwierdziło, że wprowadzenie środków antydumpingowych wobec państwa, którego dotyczy dochodzenie, nie leżałoby w interesie Unii. Twierdzili, że środki antydumpingowe byłyby sprzeczne z interesami użytkowników, ponieważ:
- a) spowodowałyby antykonkurencyjny skutek; oraz
 - b) doprowadziłyby do wzrostu wielkości przywozu produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego wytwarzanych w państwach trzecich.
- (120) Zarzut dotyczący tego, że środki antydumpingowe wywołałyby antykonkurencyjny skutek został już omówiony w motywach 205–212 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Zarzut dotyczący tego, że środki antydumpingowe nałożone na produkt objęty postępowaniem doprowadziłyby do wzrostu wielkości przywozu produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego wytwarzanych w państwach trzecich nie został poparty dodatkowymi informacjami merytorycznymi. Komisja odrzuciła zatem powyższy argument.
- (121) Włoski użytkownik współpracujący podczas dochodzenia twierdził, że motyw 210 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych należy uzupełnić, wskazując również wpływ środków antydumpingowych na marżę zysku. W związku z tym włoski użytkownik wspominał, że – zakładając iż cło antydumpingowe wynosi 22,6 % – jego marża zysku przed opodatkowaniem zmniejszyłaby się o 2,3 punktów procentowych. W rezultacie stwierdził, że nałożenie środków antydumpingowych znacząco wpłynęłoby na jego rentowność, a tym bardziej na innych mniejszych użytkownikach niepowiązanych, którzy zajmują się przetwarzaniem produktu objętego postępowaniem. Komisja przyznała, że cła antydumpingowe będą miały negatywny wpływ na rentowność włoskiego użytkownika. Komisja zauważyła jednak, że użytkownik nie jest uzależniony wyłącznie od przywozu z Chin, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem kupował produkt objęty postępowaniem od producentów unijnych oraz od innych producentów z państw trzecich. Ponadto jego rentowność pozostałaby dodatnia, choć na niższym poziomie.
- (122) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że wyniki tego użytkownika włoskiego w zakresie wzrostu i zysków znacznie różnią się od wyników producentów unijnych, którzy odnieśli poważne straty. Komisja uznała, że argument ten nie zmienił analizy wpływu na użytkowników. Zamiast tego uwzględniono interesy producenta unijnego, jak określono w sekcji 6.1.
- (123) Co więcej, Komisja nie mogła ocenić wpływu nałożenia środków na innych użytkowników, ponieważ nie współpracowali oni podczas dochodzenia.

- (124) W związku z powyższym oraz z braku jakichkolwiek innych uwag Komisja potwierdziła wniosek zawarty w motywie 213 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (125) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdzono wnioski wskazane w motywach 214–217 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (126) Komisja postanowiła ustalić tymczasowo zysk docelowy na poziomie 7 % na podstawie badania OECD, które obejmowało symulację procesu wyjścia przemysłu unijnego z recesji spowodowanej kryzysem gospodarczym i finansowym z 2009 r. Po nałożeniu środków tymczasowych oraz jak wspomniano w motywie 224 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja zbadała dogłębnie tę kwestię nie tylko w świetle uwag otrzymanych po ujawnieniu ustaleń, ale także zwracając się o dalsze informacje w tym względzie i analizując je.
- (127) W następstwie ujawnienia tymczasowych i ostatecznych ustaleń kilka stron zgłosiło uwagi dotyczące zysku docelowego na poziomie 7 %. Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że zysk był zbyt niski, zaś inna zainteresowana strona twierdziła, że był zawyżony.
- (128) Eurofer uważał że zysk docelowy na poziomie 7 % był o wiele za niski. Po pierwsze utrzymywał, że właściwszą metodą ustalenia marży zysku było oparcie się na danych pochodzących z poprzedniego dochodzenia dotyczącego wyrobów płaskich walcowanych na gorąco (z 2000 r.) albo oparcie się na rentowności osiągniętej przez przemysł stalowy w 2008 r. Oparcie zysku docelowego na zyskach osiągniętych w 2000 r. skutkowałoby zyskiem docelowym na poziomie 12,9 %, natomiast oparcie go na zyskach osiągniętych w 2008 r. doprowadziłoby do zysku docelowego na poziomie 14,4 %. Eurofer stwierdził, że w kontekście braku zmian technologicznych i finansowych w Unii od 2000 r. właściwe byłoby wykorzystanie zysków osiągniętych w 2000 r. Innym rozwiązaniem byłoby wykorzystanie zysków osiągniętych w 2008 r., ponieważ Komisja zweryfikowała dane dotyczące rentowności za okres 10 lat, w tym za rok 2008, który poprzedzał nadejście kryzysu finansowego. Eurofer dodał, że zysk docelowy nie powinien zostać przyjęty na podstawie lat, w których występował kryzys gospodarczy lub przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Po drugie, jeżeli Komisja odrzuciłaby oba podejścia, Eurofer twierdził, że zysk docelowy poparty badaniem OECD z 2013 r. należałoby dostosować w świetle rzeczywistych wyników osiągniętych w okresie objętym dochodzeniem przez europejski przemysł w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. Doprowadziłoby to zatem do rozsądnej marży zysku na poziomie 10 %.
- (129) Jak wyjaśniono w motywie 220 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych w ramach dochodzenia ustalono, że oparcie zysku docelowego na zyskach osiągniętych w 2000 r. nie jest rozsądnym rozwiązaniem. Nawet przyjmując bardzo mało prawdopodobne założenie, że – jak twierdzi Eurofer – od 2000 r. nie nastąpiły żadne zmiany technologiczne i finansowe w Unii, odnotowano co najmniej kilka zmian dotyczących wielkości rynku unijnego od 2000 r. w wyniku rosnącej liczby państw członkowskich w latach 2000–2016. Ponadto z powodów przedstawionych w motywie 222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oparcie zysku docelowego na zyskach osiągniętych w 2008 r. także nie jest właściwym rozwiązaniem, głównie dlatego, że zagrożenie szkodą wymaga raczej przeprowadzenia analizy prospektywnej. Co więcej, wniosek Euroferu o zwiększenie poziomu zysku docelowego z 7 na 10 % – w przypadku gdy zysk docelowy nie opierałby się ani na zysku osiągniętym w 2000 r. ani na zysku osiągniętym w 2008 r. – nie był wystarczająco uzasadniony.
- (130) Chiński producent eksportujący Hebei Iron & Steel Group ⁽¹⁾ i jego powiązany importer Duferco SA twierdzili, że zysk docelowy na poziomie 7 % był zawyżony, niewłaściwy i niedokładny z następujących powodów: po pierwsze, wartość ta odzwierciedla szacunkowe zarobki obciążone niepewnością, których parametry bazowe uległy w międzyczasie zmianie. Po drugie, odzwierciedla ona rentowność niezbędną do przetrwania unijnego przemysłu stalowego w ujęciu globalnym, a nie konkretnie rentowność unijnych producentów stali wytwarzających produkt objęty postępowaniem. Po trzecie, ponieważ Komisja tymczasowo ustaliła, że w 2015 r. przywóz odbywał się po cenach dumpingowych, w latach 2012–2014 *a contrario* nie zastosowano żadnych cen dumpingowych, dzięki czemu w tym ostatnim okresie osiągnięte zyski wyniosły od – 3,3 % (strata) do 0,4 % (zysk). Ewentualnie, przy założeniu, że w latach 2012–2014 stosowano ceny dumpingowe, ostatnim rokiem,

⁽¹⁾ Jak wyjaśniono w motywie 168 poniżej „Hebei Iron & Steel Group” zmieniła swoją nazwę na „Hesteel Group Co., Ltd.” w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwa powiązane z tą grupą także zmieniły swoje nazwy. Komisja należycie uznała zmiany tych nazw i odpowiednio dostosowała art. 1 ust. 2.

w odniesieniu do którego brakuje danych na temat przywozu produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych jest rok 2011, w którym osiągnięte zyski wyniosły średnio 3,11 %. Ponadto po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ten sam chiński producent eksportujący twierdził, że takie podejście jest w oczywisty sposób niezgodne z orzecznictwem Trybunału, ponieważ uwzględniało czynniki inne niż dumping i miało raczej na celu zapewnienie przetrwania unijnego przemysłu stalowego.

- (131) Po pierwsze, zdaniem Komisji zainteresowana strona nie uzasadniła swoich zarzutów, jakoby parametry bazowe, które na podstawie badania służyły do ustalenia zysku docelowego na poziomie 7 %, uległy w międzyczasie zmianie.
- (132) Po drugie, zainteresowana strona twierdziła również, że badanie odzwierciedla rentowność niezbędną do przetrwania unijnego przemysłu stalowego w ujęciu globalnym, a nie konkretnie rentowność unijnych producentów stali wytwarzających produkt objęty postępowaniem. W związku z tym, jak określono w motywie 223 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wobec braku jakichkolwiek innych wiarygodnych danych Komisja przyrównała te dane liczbowe opracowane dla całości przemysłu stalowego do produktu objętego postępowaniem, jako że płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco stanowią znaczną część produkcji stali surowej.
- (133) Po trzecie, jeżeli chodzi o uwagę dotyczącą korzystania z danych dotyczących rentowności z okresu 2012–2014 lub z 2011 r., takie rozwiązanie nie wydaje się właściwe. Zysk docelowy to cena, na którą przemysł unijny mógłby rozsądnie liczyć w normalnych warunkach konkurencji, w przypadku braku towarów przywiezionych po cenach dumpingowych. Jak wspomniano w motywie 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych lat 2012, 2013 i 2014 nie można uznać za lata, w których panowały normalne warunki konkurencji, ze względu na następstwa kryzysu zadłużeniowego w strefie euro i spadek popytu na stal w 2012 r. Ponadto, jak stwierdzono w przypadku wyrobów walcowanych na zimno ⁽¹⁾, nie można polegać na danych z 2011 r. ze względu na wpływ kryzysu finansowego z 2009 r., który dwa lata później nadal oddziaływał na dane dotyczące rentowności.
- (134) Na podstawie powyższego Komisja potwierdziła, że zysk docelowy wynoszący 7 % stanowił najwłaściwszą podstawę w tym przypadku zagrożenia szkodą. Takie podejście jest zgodne z wyrokiem Trybunału ⁽²⁾, z którego wynika, że analiza polegająca na ustaleniu, czy występuje zagrożenie szkodą, wymaga, ze względu na swój charakter, przeprowadzenia analizy prospektywnej.

7.2. Środki ostateczne

7.2.1. Dostęp do poufnych danych

- (135) Przedstawiciel prawny chińskiego producenta eksportującego twierdził, że informacje ujawnione w ramach ujawnienia tymczasowych ustaleń nie pozwalają mu na skomentowanie poprawności i trafności ustaleń Komisji dotyczących obliczania marginesu dumpingu, wpływu na ceny i marginesu szkody, w tym tego, czy podczas obliczania podcięcia cenowego i zaniżania cen uwzględniono całość sprzedaży producentów unijnych objętych próbą, czy tylko tę część, w odniesieniu do której chińscy producenci eksportujący prowadzili sprzedaż zbliżonych typów produktów. W związku z tym w dniu 8 listopada 2016 r. chiński producent eksportujący zwrócił się o przedstawienie wyjaśnień. Ponadto w dniu 8 listopada 2016 r. i po ujawnieniu ostatecznych ustaleń chiński producent eksportujący zwrócił się również o udostępnienie pewnych informacji poufnych. Zasugerował, że informacje poufne będą dostępne tylko dla przedstawicieli prawnych lub, ewentualnie, dla rzecznika praw stron.
- (136) Służby Komisji odpowiedziały w dniu 8 grudnia 2016 r., że podczas obliczania podcięcia cenowego i zaniżania cen uwzględniono tylko zbliżone typy produktu w celu porównania danych chińskiego producenta eksportującego dotyczących sprzedaży z danymi producentów unijnych dotyczącymi sprzedaży. W każdym przypadku wielkość sprzedaży porównywalnych produktów sprzedawanych przez przemysł unijny stanowiła 62 % jego łącznego wywozu. Pod tym względem produkty wywożone do Unii przez tego konkretnego producenta eksportującego można dopasować do porównywalnego produktu unijnego. Ponadto służby poinformowały przedstawiciela prawnego tej strony, że jej wniosek o uzyskanie dostępu do informacji poufnych nie może być zaakceptowany, ponieważ Komisja jest zobowiązana do ochrony poufności danych innych zainteresowanych stron. Ponieważ zgodnie z obowiązującym prawem nie istnieją żadne inne środki umożliwiające ochronę poufności i jednocześnie udzielenie stronom żądanych informacji, służby Komisji zachęciły przedstawiciela do skontaktowania się z rzecznikiem praw stron, aby zweryfikował informacje poufne.
- (137) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący zauważył w tym względzie, że Komisja jest prawnie zobowiązana do ochrony poufnych danych przekazanych przez wszystkie zainteresowane strony. Odmówił zatem zrezygnowania z ochrony zapewnionej jego poufnym danym na mocy art. 19 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. w sprawie C-186/14, motyw 72, potwierdzający wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-528/09, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, motyw 71.

- (138) Zgodnie z obowiązującym prawem unijnym i wykładnią zawartą w orzecznictwie nie ma prawnej możliwości przyznania dostępu do poufnych danych przekazanych przez zainteresowaną stronę jakiegokolwiek innej stronie, chyba że za zgodą dostawcy danych lub w przypadku sporu toczącego się w sądach unijnych. Jedyną alternatywę stanowi mechanizm kontroli przewidziany w art. 15 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień rzecznika praw stron ⁽¹⁾. Wysłuchanie w obecności rzecznika praw stron odbyło się dnia 7 lutego 2017 r. i omówiono na nim ramy prawne dotyczące dostępu do poufnych danych.

7.2.2. Wniosek o przedstawienie dalszych wyjaśnień po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (139) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedstawiciel prawny tego samego chińskiego producenta eksportującego po raz pierwszy wypowiedział się w dniu 12 stycznia 2017 r. w celu szczegółowego omówienia wymaganych wyjaśnień. Po tym spotkaniu, w swoim pisemnym oświadczeniu sporządzonym tego samego dnia powtórzył prośbę o przekazanie mu informacji na temat obliczania szkody „w celu zrozumienia istoty i skali rzekomego wpływu na ceny”.
- (140) W dniu 18 stycznia 2017 r. służby Komisji przedstawiły w oddzielnym piśmie wszystkie możliwe wyjaśnienia – tj. bez naruszania obowiązku prawnego określonego w rozporządzeniu podstawowym dotyczącego ochrony poufnych danych, o których udzielenie wnioskował przedstawiciel prawny tego chińskiego producenta eksportującego. Ponadto Komisja zauważyła, że istnieje 100 % dopasowanie między dziesięcioma typami produktu objętego postępowaniem sprzedawanymi przez tego chińskiego producenta eksportującego a typami produktu sprzedawanymi przez producentów unijnych. Co więcej, tylko jeden z dziesięciu typów produktu stanowi około 75 % jego całkowitej wielkości sprzedaży w Unii w OD.

7.2.3. Uwzględnienie tzw. „marży importerów” w obliczeniach marginesów podjęcia cenowego oraz zaniżania cen

- (141) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń jeden z chińskich producentów eksportujących zakwestionował sposób, w jaki Komisja obliczała margines szkody. Ta zainteresowana strona twierdziła, że chińskie ceny sprzedaży powinny być dostosowane tak, aby uwzględniały tzw. „marżę importerów” tj. obejmowały odprawę celną, przeladunek, finansowanie, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk (w wysokości 5 %). W takim przypadku cena loco magazyn ustanowiona przez importera obejmowałaby elementy kosztów podobne do odpowiadających cenie sprzedaży *ex-works* ustalonej przez przemysł unijny. Ponadto zainteresowana strona twierdziła, że Komisja przyjęła tylko cenę z kosztami wyładunku (tj. bez dostosowania do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku), która jest niewystarczająca, aby przeprowadzić odpowiednie porównanie między odnośnymi cenami chińskich producentów eksportujących i producentów unijnych w zakresie obliczania podjęcia cenowego i zaniżania cen. Aby potwierdzić ten punkt, zainteresowana strona powołała się na dwa rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych sprzed ponad 20 lat. Dany chiński producent eksportujący twierdził również, że Komisja zlekceważyła fakt, iż relacje między eksporterem a importerem miałyby wpływ na cenę eksportową na granicy Unii. W ten sposób koniec końców Komisja zastosowałaby cenę transferową między przedsiębiorstwami powiązаныmi jako podstawę do porównania z cenami *ex-works* przemysłu unijnego.
- (142) Komisja odrzuciła ten argument z następującego powodu: celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy zastosowanie wobec ceny eksportowej towarów przywożonych po cenach dumpingowych niższej stawki celnej (niż stawka ustalona w oparciu o margines dumpingu) byłoby wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej przez ten przywóz towarów po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. Metoda stosowana przez Komisję do porównania danych chińskich producentów eksportujących i unijnych producentów dotyczących obliczania podjęcia cenowego i zaniżania cen zapewnia tymczasem równe traktowanie producentów eksportujących i unijnych. Komisja uważała, że na ustanowienie odpowiednich cen przywozu dla obliczania podjęcia cenowego i zaniżania cen nie powinien mieć wpływu fakt, czy wywóz przeznaczony jest dla powiązanych czy niepowiązanych przedsiębiorstw w Unii. W tym celu odpowiednią ceną, która powinna zostać uwzględniona, jest cena stosowana przy sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii, a nie cena, po jakiej przywożone materiały są następnie odsprzedawane przez producentów importujących w Unii. Ponadto Komisja odsyła do motywu 144 niniejszego rozporządzenia. W związku z tym Komisja uznała swoje podejście za odpowiednie.

7.2.4. Odniesienie się przez analogię do art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- (143) Skarżący stwierdził, że Komisja powinna zastosować art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego podczas ustalania cen eksportowych w przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanych importerów w kontekście obliczania marginesu szkody. Ta sama zainteresowana strona twierdziła również, że w przeciwieństwie do sytuacji dotyczącej wyrobów walcowanych na zimno ujawnienie tymczasowych ustaleń nie potwierdza jednoznacznie, że ta metoda została zastosowana.

⁽¹⁾ Dz.U. L 107 z 19.4.2012, s. 5.

- (144) Komisja potwierdziła, że celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy zastosowanie wobec ceny eksportowej produktów przywożonych po cenach dumpingowych niższej stawki celnej (niż stawka ustalona w oparciu o margines dumpingu) byłoby wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów cenę eksportową skonstruowano na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, która została należycie dostosowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany przepis rozporządzenia podstawowego jest jedynym przepisem, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego przepisu w drodze analogii jest uzasadnione.
- (145) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA twierdziła, że była zaskoczona faktem, iż Komisja zastosowała przez analogię art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Zarzucała, że takie zastosowanie było niezgodne z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego i wadliwe z powodu oczywistego błędu w ocenie. CISA twierdziła również, że przynajmniej jeden chiński producent eksportujący objęty próbą dokonywał wywozu za pośrednictwem powiązanych importerów, co w rezultacie doprowadziło do zawyżenia stosowanego wobec niego ostatecznego cła antydumpingowego.
- (146) Po pierwsze, Komisja przypomniwała, że art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego jest jedynym przepisem w tym rozporządzeniu, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej. Dlatego jego stosowanie jest uzasadnione w ramach obliczania marginesu szkody. Po drugie, wbrew zarzutom, w ostatnich przypadkach Komisja konsekwentnie ⁽¹⁾ stosowała art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w drodze analogii do obliczania marginesu szkody. Po trzecie, celem obliczania marginesu szkody nie jest zmierzenie, do jakiego stopnia sprzedaż powiązanych importerów powoduje szkodę dla producentów unijnych, a ustalenie, czy to prowadzony przez chińskiego producenta eksportującego wywóz powoduje takie szkodliwe skutki poprzez podcięcie cenowe i zaniżanie cen producentów unijnych. W tym celu odpowiednią ceną, która powinna zostać uwzględniona, jest cena stosowana przy sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii, a nie cena, po jakiej przywożone materiały są następnie odsprzedawane przez producentów importujących w Unii. Podsumowując, Komisja potwierdziła, że stosowała tę metodę podczas ustalania cen eksportowych w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem powiązanych importerów.

7.2.5. Okres potrzebny do obliczenia marginesu szkody w sytuacji, w której istnieje zagrożenie szkodą

- (147) Skarżący skrytykował fakt, że Komisja tymczasowo stosowała standardowe podejście dotyczące istotnej szkody, przyjmując średni margines szkody w całym OD (tj. 2015 r.). Twierdził, że nie jest to właściwe podejście, ponieważ margines zagrożenia szkodą musi odzwierciedlać zagrożenie, a gdy zagrożenie wystąpi później podczas okresu objętego dochodzeniem, margines szkody musi odzwierciedlać konkretne skutki zagrożenia. Aby skutecznie usunąć skutki zagrożenia szkodą, Komisja powinna przeanalizować te etapy okresu objętego dochodzeniem, na których zagrożenie szkodą zaczęło się materializować. W tym kontekście skarżący odniósł się do faktu, że zagrożenie szkodą zaczęło wpływać na unijny przemysł stalowy od drugiej połowy 2015 r. W związku z tym podczas obliczania marginesów zaniżania cen i podjęcia cenowego należy oprzeć się tylko na drugiej połowie 2015 r. Skarżący wspominał również, że sytuacje, w których istnieje zagrożenie szkodą, mają umożliwić Komisji podjęcie skutecznych i zapobiegawczych działań zanim takie zagrożenie spowoduje szkodę. Gdyby Komisja nie była skłonna zmienić swojej metody obliczania marginesu szkody (zagrożenia szkodą), przedsiębiorcy musieliby czekać dłużej, dopóki nie odczuwaliby skutków istotnej szkody przez cały rok, aby móc ubiegać się o ochronę przed przywozem towarów po cenach dumpingowych w celu uzyskania realistycznego marginesu szkody. Takie zachowanie niekorzystnie wpływałoby na zatrudnienie i działalność przemysłową na rynku unijnym oraz podważyłoby cele skarg dotyczących zagrożenia szkodą.
- (148) Po szczegółowej analizie argumentów skarżącego Komisja przypomniwała, że zgodnie z jej tymczasowymi ustaleniami, pod koniec okresu objętego dochodzeniem wystąpiła jednoznacznie przewidywalna i nieuchronna zmiana okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkody. W tym kontekście Komisja przywołała m.in. motywy 157, 159 i 198 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stanowiące, że „choć sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się w 2014 r. i w pierwszych dwóch kwartałach 2015 r., w drugiej połowie 2015 r. prawie wszystkie wskaźniki szkody zaczęły drastycznie spadać. Dochodzenie wykazało, że ta negatywna tendencja, zapoczątkowana w drugiej połowie 2015 r., nie uległa zmianie w pierwszej połowie 2016 r.”. Ponadto w motywie 163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przewidziano, że „w związku ze zbieżnością w czasie między nieustannie zwiększającym się

⁽¹⁾ Np. można powołać się na następujące przypadki:

- rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 217/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 11),
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1953 z dnia 29 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 284 z 30.10.2015, s. 109).

poziomem przywozu po cenach dumpingowych, które ulegały stałemu obniżeniu, z jednej strony, a stratą w udziale w rynku i spadkiem cen przemysłu unijnego powodującymi dalsze straty, zwłaszcza od drugiej połowy 2015 r., z drugiej strony, Komisja stwierdziła, że przywóz po cenach dumpingowych miał negatywny wpływ na sytuację przemysłu unijnego”.

- (149) Po drugie, co do istoty sprawy, Komisja ustaliła, że – tak jak określono w motywie 157 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – negatywna tendencja rozpoczęła się w drugiej połowie 2015 r. i doprowadziła pod koniec okresu objętego dochodzeniem do jednoznacznie przewidywalnej i nieuchronnej zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkody, jeżeli żadne środki nie zostałyby podjęte. Jest to zgodne z tym, co Komisja stwierdziła w motywie 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a mianowicie, że „w roku 2014 oraz pierwszej połowie 2015 r. sytuacja producentów unijnych trochę się poprawiła”. W rezultacie druga połowa 2015 r. lepiej odzwierciedla rzeczywisty wpływ zagrożenia szkodą na przemysł unijny, które należy wyeliminować.
- (150) Po trzecie, Trybunał stwierdził, że analiza danych pochodzących z okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem jest szczególnie wskazana podczas dochodzenia w celu ustalenia, czy istnieje zagrożenie szkodą, które ze względu na swój charakter wymaga przeprowadzenia analizy prospektywnej. Zdaniem Komisji druga połowa 2015 r. zdaje się w większym stopniu spełniać ten wymóg, ponieważ bardziej odzwierciedla przyszły rozwój sytuacji niż cały okres objęty dochodzeniem.
- (151) Po czwarte, obliczenia oparte na całym okresie objętym dochodzeniem, niezależnie od tego, czy zaobserwowano oznaki negatywnych tendencji, podważyłyby cel sytuacji zagrożenia szkodą, polegający na podjęciu skutecznych i zapobiegawczych działań zanim takie zagrożenie spowoduje szkodę.
- (152) Ze wszystkich wyżej wymienionych powodów Komisja zaakceptowała pogląd, że okres obliczania marginesów szkody w tym konkretnym przypadku powinien opierać się na drugiej połowie 2015 r., a nie na całym okresie objętym dochodzeniem.
- (153) W rezultacie Komisja zwróciła się o dodatkowe dane do współpracujących producentów. Otrzymała dodatkowe kwartalne dane z okresu objętego dochodzeniem dotyczące kosztów produkcji według rodzaju produktu ponoszonych przez producentów unijnych objętych próbą i następnie zweryfikowała te dane. Weryfikacje dotyczyły wyłącznie dodatkowych dostarczonych danych, które nie były wcześniej wymagane, i zapewniły wiarygodność danych, na których Komisja oparła ostatecznie swoje ustalenia.
- (154) Ponieważ poziom współpracy uznano za wysoki, ostateczny margines szkody dla ChRL, mający zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą, został obliczony jako średnia dla trzech producentów eksportujących objętych próbą/grup przedsiębiorstw. Ostateczny margines szkody dla ChRL, mający zastosowanie do niewspółpracujących producentów eksportujących, został ustalony na poziomie najwyższego marginesu spośród marginesów dla trzech współpracujących przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw.
- (155) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CISA stwierdziła, że pełny OD wykorzystano jako podstawę do obliczenia docelowej ceny jednostkowej przemysłu unijnego, zaś tylko 6 miesięcy OD wykorzystano do obliczenia jednostkowej ceny sprzedaży chińskich producentów eksportujących należących do grupy Shagang, którzy oferują produkt dopuszczony do swobodnego obrotu w Unii. W rezultacie CISA zwróciła się do Komisji o ponowne obliczenie obu elementów na podstawie danych dostępnych za ten sam okres.
- (156) Po przeprowadzeniu analizy uwagę tę uznano za zasadną. W związku z tym Komisja ponownie obliczyła docelową cenę jednostkową przemysłu unijnego dla chińskich producentów eksportujących należących do grupy Shagang, korzystając z danych na temat kosztów produkcji za ten sam okres (druga połowa 2015 r.) co okres stosowany do obliczenia jednostkowej ceny sprzedaży wszystkich chińskich producentów eksportujących oferujących produkt dopuszczony do swobodnego obrotu w Unii.
- (157) W wyniku ponownego obliczenia marginesy szkody dla przedsiębiorstw należących do grupy Shagang spadły z 36,6 % na 35,9 %.
- (158) Ponadto Komisja dokonała przeglądu wstępnych obliczeń marginesów szkody dla dwóch innych chińskich producentów eksportujących. Chociaż wstępne obliczenia dla grupy Hebei oceniono jako prawidłowe, z przeglądu wstępnych obliczeń dla Bengang Steel Plates Co., Ltd wynika, że zawierały następujące błędy pisarskie:
- jeden rodzaj produktu uznano za błędnie wyłączony ze wstępnych obliczeń. W rezultacie w ponownych obliczeniach uwzględniono ten rodzaj produktu, ponieważ był on zarówno sprzedawany przez producentów unijnych, jak i przez Bengang Steel Plates Co., Ltd,

— kilka wartości w danych przemysłu unijnego zostało błędnie połączonych w arkuszu kalkulacyjnym.

W wyniku wyżej wymienionych skutków margines szkody dla tego chińskiego producenta eksportującego wzrósł do 28,1 % (zamiast 25,5 %).

- (159) W dniu 16 stycznia 2017 r. ponowne obliczenia docelowej ceny jednostkowej przemysłu unijnego przekazano zarówno grupie Shagang, jak i Bengang Steel Plates Co., Ltd Ponieważ jedynym elementem, który zmieniono w porównaniu z ujawnieniem ostatecznych ustaleń Komisji z dnia 22 grudnia 2016 r., była cena docelowa przemysłu unijnego, obie zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag dotyczących tych ograniczonych dodatkowych ustaleń do dnia 18 stycznia 2017 r. Do tego dnia nie otrzymano jednak żadnych uwag.
- (160) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z chińskich producentów eksportujących twierdził również, że nie przekonały go wymienione powody, tj. że wykorzystanie wyłącznie danych obejmujących drugą połowę 2015 r. lepiej odzwierciedliłoby wpływ zagrożenia. Twierdził również, że każde selektywne wykorzystanie okresu do celów obliczenia marginesu szkody sprawiłoby, że porównanie marginesu dumpingu z marginesem szkody na potrzeby „zasady niższego cła” stałoby się nielogiczne i szkodliwe oraz doprowadziłoby do wyższych marginesów niż w przypadku wykorzystania pełnego roku 2015. W rezultacie zwrócił się do Komisji o przyjęcie 12-miesięcznego okresu do obliczenia marginesu szkody, który jest podobny do okresu stosowanego w celu obliczenia marginesów dumpingu. Podobne uwagi otrzymano od włoskiego użytkownika, który dodał, że selektywne wykorzystanie informacji dotyczących części OD nie pozwala na obiektywną ocenę poziomu usuwającego szkodę w tym przypadku.
- (161) Podobną uwagę otrzymała CISA i dwóch chińskich producentów eksportujących, którzy twierdzili, że wybór sześciomiesięcznego okresu stanowi naruszenie pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań. W tym względzie, chociaż inny chiński producent eksportujący twierdził głównie, że ograniczenia zbioru danych tylko do okresu sześciu miesięcy nie można uznać za dowód w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, CISA odniosła się do pkt 5.1 zawiadomienia o wszczęciu postępowania, w którym stwierdzono, że „dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody będzie obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz orzecznictwo”.
- (162) Ponadto jeden chiński producent eksportujący wspomniał również, że praktyką Komisji jest powstrzymywanie się od stosowania danych, które odnoszą się tylko do części okresu objętego dochodzeniem oraz że metoda zastosowana w tym przypadku jest niezgodna z zaleceniem Komitetu Antydumpingowego WTO, a mianowicie, że „okres gromadzenia danych powinien obejmować cały okres gromadzenia danych na potrzeby dochodzenia dumpingowego”.
- (163) Komisja odrzuciła wszystkie te argumenty z powodów podanych poniżej. Po pierwsze, istnienie dumpingu i szkody stwierdza się na podstawie okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego określonego zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia podstawowego i ogłoszonego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Z drugiej strony, w rozporządzeniu podstawowym nie przedstawiono żadnej konkretnej metody obliczania marginesu szkody wykorzystywanego do stosowania zasady niższego cła. Po drugie, w rozporządzeniu podstawowym nie przedstawiono również szczegółowych kryteriów definiowania okresu, w którym ocenia się parametry obliczania marginesu szkody. W niniejszym przypadku Komisja uznała, że wybrany okres odzwierciedla specyfikę sprawy i jest odpowiedni w kontekście analizy prospektywnej. Ponadto w celu zapewnienia obiektywnej oceny do obliczenia marginesu szkody Komisja wykorzystwała ten sam sześciomiesięczny okres do porównania ceny eksportowej i ceny docelowej.
- (164) Uwzględniając kwestie wspomniane wyżej w motywach 135–163, oraz w związku z brakiem wszelkich innych uwag, ostateczne marginesy szkody obliczono ponownie przy użyciu danych z drugiej połowy 2015 r. Ostateczne marginesy, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące. Podane są tu również ostateczne stawki celne.

Tabela 7

Ostateczne marginesy i stawki celne

Chińscy producenci eksportujący	Ostateczny margines dumpingu	Ostateczny margines szkody	Ostateczna stawka cła
Bengang Steel Plates Co., Ltd	97,3 %	28,1 %	28,1 %
Hesteel Group Co., Ltd	95,5 %	18,1 %	18,1 %

Chińscy producenci eksportujący	Ostateczny margines dumpingu	Ostateczny margines szkody	Ostateczna stawka cła
Jiangsu Shagang Group	106,9 %	35,9 %	35,9 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	100,5 %	27,3 %	27,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	106,9 %	35,9 %	35,9 %

- (165) W wyniku uwag, jakie otrzymano od producenta eksportującego po ujawnieniu ostatecznych ustaleń zdecydowano, by wyżej wymienione marginesy szkody zaokrąglić w dół, w stosownych przypadkach, do jednego miejsca po przecinku.
- (166) Indywidualne stawki cła antydumpingowego w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedlają one sytuację tych przedsiębiorstw, jaka miała miejsce podczas dochodzenia. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają więc zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanego przez wymienione przedsiębiorstwa, tj. konkretne podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została wyraźnie wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (167) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji (*) wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (168) „Hebei Iron & Steel Group Co., Ltd” zmieniła swoją nazwę na „Hesteel Group Co., Ltd” w okresie objętym dochodzeniem. Niektóre przedsiębiorstwa powiązane z tą grupą także zmieniły swoje nazwy. Komisja należycie uznała zmiany tych nazw i odpowiednio dostosowała art. 1 ust. 2.
- (169) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia środków uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie środków antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega stawce celnej mającej zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

7.3. Zwolnienie cła tymczasowego

- (170) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie może ostatecznie pobrać cła tymczasowego zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, chyba że wykazano, iż w przypadku braku środków tymczasowych sytuacja uległaby zmianie powodując istotną szkodę przed przyjęciem środków ostatecznych.
- (171) W związku z ustaleniami dotyczącymi niniejszego przypadku Komisja uznaje, że zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy zwolnić kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.
- (172) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

(*) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe zostaje nałożone na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej lub pozostałej stali stopowej, w zwojach lub nie (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się:

- wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- wyroby ze stali narzędziowej i szybko tnącej,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

Produkty objęte postępowaniem to wyroby obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka cła	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Bengang Steel Plates Co., Ltd	28,1 %	C157
	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd	18,1 %	C158
	Hesteel Co., Ltd Tangshan Branch ⁽¹⁾	18,1 %	C159
	Hesteel Co., Ltd Chengde Branch ⁽²⁾	18,1 %	C160
	Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd	35,9 %	C161
	Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd	35,9 %	C162
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	27,3 %	Zob. załącznik
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	35,9 %	C999

⁽¹⁾ Dawniej „Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Tangshan Branch”.

⁽²⁾ Dawniej „Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Chengde Branch”.

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] wyrobów płaskich walcowanych na gorąco ze stali niestopowej sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka należności celnej mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

5. W przypadku gdy jakikolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- 1) nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (okresie objętym dochodzeniem);
- 2) nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom antydumpingowymi nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia;
- 3) rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii;

ust. 2 może zostać zmieniony przez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, w stosunku do których zastosowanie ma indywidualna stawka celna nieprzekraczająca średniego ważonego cła w wysokości 27,3 %.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/181 ⁽¹⁾ zostają ostatecznie zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/181 z dnia 10 lutego 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Angang Steel Company Limited	C150
	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd	C151
	Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd	C147
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	C163
	Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd	C164
	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd	C165
	Rizhao Steel Wire Co., Ltd	C166
	Rizhao Baohua New Material Co., Ltd	C167
	Tangshan Yanshan Iron and Steel Co., Ltd	C168
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd	C156